

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 8/fascicle 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 7, 8 i 9 d'octubre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió, i per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Abans d'iniciar la intervenció voldria dir que en la democràcia les formes són molt importants, i encara que reglamentàriament el president té la facultat de contestar als distints grups conjuntament, jo crec que els grup parlamentaris mereixem que se'ns tracti a cadascun d'una manera diferenciada, i abans de començar la intervenció pregaria al president del Govern que fes la rèplica al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Basta que em faci una indicació; si no continuaré.

Bé, és evident quines són les intencions.

Bé, senyores i senyors diputats...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Per favor, agrairia silenci. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, gràcies per la seva atenció en aquestes hores. Bé, del discurs del president de ahirhorabaixa, entre l'horeta de psicoanàlisi de l'esquerra va dir algunes coses amb les quals podem compartir l'estat d'opinió. Va dir que les Illes Balears són de l'Estat, l'Estat també és el nostre estat. Això és important, ho compartesc; això és molt important perquè en el discurs d'ahir, que afortunadament no havia de mirar cap enrere, es va fer una anàlisi dels problemes d'aquesta comunitat autònoma atribuint molts d'errors i cap virtut a la gestió dels quatre anys anteriors i, fins i tot, podríem compartir no la globalitat de la crítica, alguna crítica puntual, evidentment el Govern no ho va fer tot bé i s'han d'admetre les crítiques, són totalment legítimes. El que passa és que a les Illes Balears no governa únicament el govern de les Illes Balears. Hi ha una distribució competencial ajuntaments, consells, Govern de les Illes Balears, i hi ha una institució que és el Govern de l'Estat que també governa, i molt, a les Illes Balears. Aposta jo li deia que és legítima la crítica a aquelles competències que va exercir l'anterior govern; ara, el que ja no es pot admetre és que en aquelles competències exclusives de l'Estat que durant quatre anys no va exercir a les Illes Balears també es doni la culpa a l'anterior govern.

Miri, Sr. Matas, vostè no ha resolt en cent dies el subministrament elèctric de les Illes Balears. Vostè ha retardat quatre anys el subministrament elèctric a les Illes Balears, quatre anys. Jo de tots els conflictes que hem tengut amb l'Estat som testimoni d'un, que és el Decret d'extrapeninsulars. El Decret d'extrapeninsulars ha de compensar les Canàries i les Illes Balears perquè no poden rompre la situació monopolística, i això significa que hem de tenir un tractament especial; és un decret que ha de fer el Govern de l'Estat i que ha de consultar a la comunitat autònoma corresponent. L'any 2000 nosaltres li

donàrem el vistiplau, l'any 2000 ens mostraren l'esborrany i vàrem dir "d'acord"; avui encara no està publicat aquest decret. Bé, aquesta broma de moment ens ha costat 24 milions d'euros, 1.000 milions de pessetes anuals, per no haver-se dictat el Decret d'extrapeninsulars.

Exactament igual amb el règim especial, és a dir, pràcticament no s'ha desplegat res del règim especial, i és una llei que obliga íntegrament a l'administració de l'Estat. El mateix que la declaració de servei públic dels vols entre illes i entre illes i la península; s'ha estat retardant. Vostès en cent dies no han resolt el tema, han retardat el tema quatre anys i ara tenen en tramitació una solució incompleta, perquè no afecta els vols entre les Illes i la península, i a més a més proposen una solució que és injusta i discriminatòria per a les Illes Balears. Jo convid totes les senyories que entrin a Internet, mirin els preus de la companyia que fa el servei públic a Canàries, Binter Canàries, comparin un trajecte similar al Palma-Maó o Palma-Eivissa, com podria ser La Palma-Tenerife, per exemple, i pagarem el transport un 33% més car. Bé, els turistes un 33% més car, perquè els joves i els jubilats pagaran un 44% més, i els esportistes pagaran un 53% més, després dels descomptes. Per tant, no han resolt el problema en cent dies.

I en tot cas el que no li consentim és que en les competències exclusives de les Illes Balears que no ha exercit aquests quatre anys a Balears ens doni la culpa a nosaltres, això sí que no li ho consentim.

Clar, i és que al final el tema és molt més complex perquè és una qüestió molt ideològica, que ahir va parlar d'ideologies. Al final és que vostè ens ve aquí a defensar un model polític i econòmic molt dependent, un model polític que depèn de Madrid i un model econòmic -com veurem més endavant- que depèn no de Madrid, depèn de Berlín o, en tot cas, de Berlín i de Londres.

I en aquest moment vénen aquí i justifiquen i magnifiquen unes inversions que l'Estat està obligat a fer a les Illes Balears, per a equitat dels ciutadans de les Illes Balears o per complir les pròpies lleis de l'Estat, i vénen aquí i magnifiquen totes aquestes inversions. Jo avui sentia, amb aquests rams de flors que s'han passat vostè i la Sra. Munar, que, bé, ara aquesta inversió extraordinària... No, estam parlant de, entre el 2004 i el 2011, uns 200.000 milions de pessetes, que és la nostra aportació neta a l'Estat d'un any; és a dir, en els propers vuit anys han aconseguit que s'inverteixin 200.000 milions de pessetes a les Illes Balears alguns dels quals, com per exemple el finançament del gasoducte, ens correspon pel 2, 2,5% de la població de l'Estat. L'Estat inverteix un bilió de pessetes en gasificar, bé, no, gasificar no, en dur gas per tot l'Estat i un 2% d'un bilió de pessetes són 50.000 milions de pessetes, que és el que ens costa el gasoducte, i per això no ha d'importar tenir bo, perquè arribin aquests doblers. I entre altres coses no pagarà l'Estat, pagam nosaltres, i una petita part del que nosaltres pagam tornarà.

Això és molt important, perquè si no hi ha una perversió de l'autonomia. Si vostès un moment donat no admeten la sobirania d'aquest parlament i del Govern legítim que ha emanat d'aquest parlament per fer les carreteres que vol la societat balear en un moment donat, vostès perverteixen l'autonomia i, és més, la democràcia, perquè durant quatre anys

no han acceptat la voluntat democràtica dels ciutadans de les Illes Balears, que havien dit a les eleccions quin tipus de carreteres volien. Bé, no es podia modificar el conveni; ara el conveni ja és modificable per tots els disbarats que els passin pel cap. Qualsevol cosa és modificable.

Clar, i el problema és que l'Estat ha fet un gran negoci amb les autonomies. Ha fet un gran negoci perquè ha transferit les competències que són molt complicades, molt costoses, especialment el que és educació i sanitat, les ha transferides sense la dotació econòmica suficient i ara les tenen estrangulades, i el problema és que el sistema de finançament autonòmic tampoc no va resoldre el problema, i avui ho ha reconegut el mateix president del Govern des d'aquesta tribuna. Mirin, nosaltres vàrem rebre la competència en educació l'any 98, quan vostè era el president, amb una dotació de 40.000 milions de pessetes. Els pressuposts d'enguany es tancaran amb una despesa de 66.000 milions de pessetes en educació, i l'any que ve vostès no podran llevar ni un euro; no podran llevar ni un euro perquè imaginin-se els problemes que hi ha hagut, lògics en el començament de curs, que ja han hagut d'augmentar ràtios d'alumnes a les escoles, imaginin-se que aquests anys no s'hagués fet el pla estratègic d'inversió en educació que es va fer, que són ni més ni manco que 16 nous instituts, 16 nous col·legis, contractació de més de 1.000 professors, i no se'n feren més perquè algun ajuntament va posar problemes per cedir solars. Per tant avui tenim aquest decalatge de 26.000 milions només en una competència d'educació.

Sanitat. Sanitat, que aparentment venia molt ben dotada. Avui ja ha reconegut que haurà de demanar la revisió de la clàusula d'anivellació per compensar el dèficit que tenen l'educació i la sanitat, perquè una altra lloanxa que feien del sistema de finançament autonòmic era que les Balears hi havien guanyat molt, i naturalment que el sistema era bo per a Balears, perquè per primera vegada s'anava cap a un finançament per càpita, tants d'habitants tens, tant te toca. Però quin va ser el problema? Que les Illes Balears han crescut molt demogràficament. Hem tengut moltíssima d'immigració, i quan feien els números la quantitat assignada a les Illes Balears es disparava i creixia molt per mor de la mitjana, Balears i Madrid, i s'inventaren aquest fons d'anivellació o fons de suficiència, que enguany són 184 milions d'euros que hem d'aportar a l'Estat, és a dir, que parlem de més de 30.000 milions de pessetes anuals que ens corresponen per població i que s'han retallat, i la mica de valoració en positiu que teníem de les competències de sanitat si no comptam la necessitat de nous hospitals, va fugir, i en aquest moment tenim gravíssims problemes, i hem d'anar a suplicar a l'administració de l'Estat que s'inventi una zona excepcional no sé perquè perquè ens pugui finançar els hospitals. Jo crec que allò coherent, l'autonomia política suposa que si tu reps les competències en sanitat reps la dotació econòmica primer per la població que tens i segons per fer les inversions necessàries segons l'increment de la població.

Parlava del model econòmic. Miri, jo crec que anam cap a un model econòmic que de cada vegada controlam manco, i no em referesc a les institucions polítiques. Vull dir que el sistema de cada vegada està més fora de control sobretot dels empresaris de les Illes Balears. Sortia una notícia fa unes setmanes que un 33% de la despesa turística ja es contracta a l'estranger. Això no deu comptar el tot inclòs; el tot inclòs segurament el 80 o el

90% de la despesa turística ja es contracta a l'estranger. Clar, jo ahir quan el sentia dir que vostè en cent dies ha recuperat la confiança, bé, haurà recuperat la confiança de qualcú, de qualque sector; no neg que haurà recuperat la confiança de la major part de l'empresariat hotelier, que no tot el sector hotelier; avui hi ha hotelers molt preocupats perquè a pesar que el Sr. Flaquer, en una intervenció davant els majoristes de viatges a la Conselleria de Turisme, els deia "mirin, nosaltres invertirem medi ambient, però vostès no ens demanin que baixin els preus", tots li varen dir "no, no se preocupi"; al cap de dos dies exigien un 15% de descompte sobre el paquet turístic de l'any 2004. El tot inclòs enguany augmentarà el 200%. Clar, jo quan el sentia parlar de la confiança, parlava amb el seu discurs d'investidura i vostè ens deia: "No s'han de fixar en les estadístiques, han de parlar amb la gent del carrer, quin és l'estat d'opinió que hi ha al carrer?", i efectivament vostès aconseguiren que hi hagués un estat d'opinió al carrer del fet que estàvem a punt d'una forta crisi econòmica. Bé, idò, jo ara he anat, aquest estiu he tengut temps, una de les coses que han tengut bones aquestes eleccions és que hem tengut temps per estiuajar un poc, he anat per zones turístiques i fa només 15 dies trobava gent que té un bar, gent que té un restaurant, que l'any que ve li han anunciat que un parell d'hotels que té davant faran el tot inclòs i diuen que hauran de tancar, que el banc els embargarà.

Bé, vull dir amb això que no podem..., estamen un debat de política general i no podem despatxar els problemes estructurals que té el turisme amb un "l'ecotaxa va ser la culpable de tot", perquè l'ecotaxa no té la culpa de totes aquestes coses. Són problemes cíclics que vénen dels anys vuitanta, que cíclicament hem debatut en aquest parlament, que a vegades s'han pres mesures però que no hem resolt, i si simplifiquem el tema no l'abordarem.

Jo, senzillament, vostè a estones va ser fins i tot graciós intentant ridiculitzar l'esquerra, però culpar el govern, dir que no hi va haver res positiu que fes l'anterior govern i culpar-lo d'aquesta situació calamitosa, a mi em va donar la sensació que vostè ahir era un incendiari que apagava el foc, perquè vostès durant quatre anys han fet d'incendiari. Vostès durant quatre anys han cridat "foc, foc, foc!", durant quatre anys han cridat "crisi, crisi, crisi!", i bé, al final els que han creat aquesta alarma ara vénen i "nosaltres introduïm confiança".

Però d'allò hi havia unes qüestions que no eren negatives, és a dir, de l'ecotaxa -ja se n'ha parlat- era imperfecte el sistema de cobrament, ho hem d'admetre, però el que ningú no ha qüestionat, fins i tot el mateix president ho ha reconegut, és que la filosofia de l'ecotaxa era positiva i que és necessari un fons mediambiental que serveixi, a més a més, per restaurar patrimoni, per rehabilitar zones turístiques i per donar una mà al món rural. Això s'ha reconegut, i ara quan van a l'exterior han de dir: "Escoltin, que hem llevat l'ecotaxa però les inversions previstes en medi ambient s'han de mantenir". Ara, ui!, d'on treim aquests 48 milions d'euros anuals? Això és *En busca del arca perduda*, perquè no surten enlloc. Primer contribucions especials; ni se n'ha tornat a parlar, no en parlem més, de contribucions especials. Llavors varen sortir amb donatius de turistes a una fundació; fins i tot tenc un retall per aquí que el mateix president del Govern esperava donatius dels turistes per invertir en medi ambient. I ara aquest invent de la targeta verda, presentada per tres consellers a la vegada i

l'endemà ja han d'encarregar un estudi jurídic per veure si és legal cedir propietat pública d'una fundació, que hi participaran entitats privades, els bancs, i amb totes les incògnites que això suposa. Jo li diré alguns dels comentaris que he sentit aquest dies: Ara, amb la targeta verda, que podran comprar a un preu molt mòdic, oferirem als turistes anar dins totes les finques públiques de les Illes Balears; i com ho farem per fer pagar la ruta de pedra en sec?, que té subvenció europea precisament per ser una ruta gratuïta. I a mi encara em preocupa més si en anar d'excursió per la Serra trobarem excursions organitzades perquè fan el seu picnic per allà. Jo crec que són qüestions.

Els vull dir amb això que aquests cent dies sí, han fet molta feina, no ho dubt, però també han donat bandades, i moltes, i una sensació d'improvisació que realment esperam que canviï.

I aleshores aquí ens hem de plantejar el model de país. Ahir vostè acabava el discurs advocant per un creixement en qualitat de vida i en sostenibilitat, fins i tot volen fer una marca que es digui Illes Balears Sostenibles. I jo, modestament, pens que estan fent les passes en sentit contrari, que el missatge que a més a més donam a la societat és que el camí de la sostenibilitat és un camí d'utopies, d'ecologisme de violeta, però que aquí no hi ha més remei que fer unes determinades actuacions. Aleshores jo crec que avui és un bon moment, i aprofitarem el temps per parlar del futur, perquè una vegada que ja du cent dies en el govern, que coneix la situació fins i tot més bé que abans, que ens digui cap a on ens vol dur, és a dir, la pregunta que jo li faria, Sr. Matas, és que ara suposem que vostès governen les dues properes legislatures, vengam, posem-nos l'horitzó a vuit anys vista, com a mínim, vengam!, els deixarem passar gust...

(Rialles)

Aleshores vostè diu "més llocs de feina, hem de crear més llocs de feina". Quant serien necessaris? D'aquests quants, quins s'han de cobrir amb immigrants?, és a dir, quina immigració preveu? I això ens du a fer unes projeccions de demografia, i aleshores d'aquí a vuit anys, l'any 2002, quants d'habitants considera que viuran dins les Illes Balears si els seus plans els surten bé, si els seus objectius els surten bé? Aquesta és una projecció que férem i amb el creixement dels darrers cinc anys, fins al 2002, ens sortia que les Illes Balears l'any 2010, és a dir, d'aquí a sis anys, pràcticament, tendrien 1.200.000 habitants, i això no és suficient, aquest creixement no és suficient per al Partit Popular i per a Unió Mallorquina. Aleshores, quants de llocs de feina més, amb quanta d'immigració i, en conseqüència, en fer la corba quina població tendrem? I a partir d'aquí es planifiquen les infraestructures.

Bé, què ens diuen? Que pràcticament tot es doblarà en aquest temps. Clar, aquest projecte polític, el projecte de país del Partit Popular, jo crec que s'exemplifica en l'anomenat camp de polo de Campo, que és la urbanització d'Es Trenc. Hem de parlar clar. El camp de polo de Campos és una urbanització de més de 2.000 places, amb centenars de xalets, just darrere la platja d'Es Trenc. Quin és el missatge que ve amb l'aprovació d'aquesta urbanització mitjançant una llei del Parlament?, aquesta solemnitat de la Cambra per aprovar una urbanització, una cosa inèdita. Bé, ens diuen que Campos no ha tengut un desenvolupament turístic i s'ha d'aprofitar del turisme; no sé si han anat darrerament per Sa Ràpita, a veure tota aquella urbanització de Dalt Ràpita o aquells adossats a

primera línia. I segon motiu, és perquè l'agricultura de Campos ha estat en crisi, i aleshores la solució per a la crisi de l'agricultura de Campos -llegeixin l'agricultura de les Illes Balears- és que hem de crear llocs de feina a urbanitzacions. En construcció, però alerta que no ho diu el PSM, ho diu un dels directius de l'Associació de Promotors i Constructors de les Illes Balears, en aquest moment sobre 15.000..., millor dit, sobre, les empreses de construcció estan sobredimensionades amb 15.000 treballadors. Pertant crec que construcció, no ho sé. Què han de fer més, en aquesta urbanització? Hauran de fer cavalls nets, si hi ha cavalls de polo, hauran de fer de jardiniers, haurem de fer dins els xalets... Aquestes feines, no les fa molt de temps la immigració?, totes aquestes feines que sortiran a la urbanització?

I el pitjor és el missatge que envia als pagesos, un sector estratègic, deim tots, sector estratègic, i li deim: "Escolta, les vaques ja no et serviran per viure. Els cavalls, amb la lototrot, per ventura t'aniran bé, i si no a la urbanització". Això és un missatge nefast per a l'agricultura. L'agricultura necessita il·lusió, necessita dignificació, que el pagès pugui viure dignament dels productes que conrea. Nosón aquests missatges negatius? Que li consti, Sr. President, que dins el sector agrícola, dins una part important del sector agrícola no hi ha confiança, avui en dia, sinó més bé molt de recel. La pregunta seria si Campos realment necessita que hi creem llocs de feina, si és un municipi amb depressió absoluta, si té una crisi fortíssima. Diu que sí, el batle. Jo veig que del 91, és a dir, la urbanització es va evitar, es va protegir Es Trenc 88, 89... Bé, del 91 al 2002 Campos ha passat de 6.414 a 7.330 habitants, ha crescut el 14,3%, més que Felanitx, que està veïnat, que ha crescut el 13%, més que Porreres, que està a l'altre costat, que només ha crescut un 1,6%. Ara no haurien de sortir els porrerencs i dir que no, que el camp de polo es facia Porreres. Han de créixer més?, més del 14%? Els treballadors del 99 al 2003, els quatre anys del pacte de progrés, els treballadors ocupats a Campos han crescut el 8%, el 8% ha crescut la gent que fa feina a Campos en aquests quatre anys anteriors de govern.

Aleshores, qui guanya amb la urbanització? Campos, el poble, els pagesos, o la urbanitzadora? Aquesta família mallorquina, *kommanditgeslls chalt dwi grundbesitz España MBH and Company*, el que sabem és el que feien comptes guanyar, perquè amb la indemnització que reclamaren al Govern demanaven una indemnització de 4.600 milions de pessetes, 4.600 milions de pessetes, això és el que feien comptes guanyar. I què cediren a Campos?, 50 milions en contraprestació. Jo crec que els ho hem venut molt barat.

Bé, m'agradaria parlar del tema d'infraestructures... Miri, jo partiré d'un reconeixement que les principals carreteres de Mallorca, i algunes de Menorca i d'Eivissa, especialment, més d'Eivissa, estan saturades i que s'ha de fer alguna cosa. La consellera va parlar d'unes previsions de trànsit d'un 7% anual. Això significa que en deu anys doblarem el parc automobilístic, bàsicament, i que l'any 2011, 2012, més de 250.000 cotxes entraran i sortiran de Palma cada dia amb aquestes previsions. Llavors hi ha dues alternatives; jo li puc dir la del PSM, molt ràpidament: nosaltres faríem cinc desdoblaments de les cinc principals vies, dos carrils per anar i dos per tornar, i llavors faríem una forta inversió pública en tren i en transport per carretera obrint quatre noves línies de tren. Aquesta alternativa

té un petit problema, i és que nosaltres no governam en aquest moment, un problema superable en el futur però avui no. Ara, coneixem l'alternativa del Partit Popular i d'Unió Mallorquina i té dos problemes, l'alternativa presentada pel Partit Popular i Unió Mallorquina té dos problemes: primer, es poden eixamplar les carreteres tot el que vulguin, però no podem eixamplar els carrers de Palma ni de la resta de pobles de les Illes Balears, no hi cap aquesta previsió de cotxes; segon, han perdut la legitimitat per fer nous traçats, des del moment que vostès han decidit per motius polítics que una autopista no passi per un municipi no poden obligar cap municipi que per majoria absoluta els demani que l'autovia o l'autopista passi per dins ca seva. És més, investigui aquesta corba que fa l'autopista de Lluçmajor, la circumvallació de Lluçmajor. Jo no l'entenc, si no és per esquivar dos o tres grans propietaris. Pertant, a l'hora d'anar a expropiar ningú si a l'autopista li fan fer una essa hauran de fer esses per allà on els propietaris no vulguin d'una manera voluntària cedir-los terrenys per fer les autopistes.

Ara, hi ha un tema que té el consens. Tenc una foto aquí on surt el batle de Manacor -ara l'he deixada-, el batle de Sant Joan que va llegir el manifest, i que demanaven més freqüències, més línies de tren, i també hi havia representació de l'Ajuntament de Son Servera i tots els ajuntaments de la comarca. Jo crec que aquesta... Ben fet, naturalment. Jo crec que aquesta solució de completar unes carreteres que resolguin el problema, amb dos carrils per banda allà on sigui necessari, i una bona oferta de transport públic que cobreixi tot Mallorca crec que interessa més a la majoria de gent, perquè si no dissenyam unes infraestructures per a una gent que té cotxe o que pot conduir, i hi ha un percentatge molt important d'estudiants, de jubilats, de gent amb problemes físics que no pot conduir, i en aquest moment no li podem oferir transport privat. Ahir vostè deia que això era promoure, fins i tot es dirigia sense anomenar-lo al Col·legi d'Arquitectes, promoure estil de vida cartoixà. Miri, optar pel tren, Sr. Matas, no és una aposta franciscana, apostar pel tren avui és un luxe, poder anar en tren avui és un luxe.

Bé, jo crec que... Jo crec que ens trobam amb una decisió transcendental, que ens hi jugam molt de cara al futur i, miri, Sr. Matas, vostè té una gran sort, vostè ja va governar aquesta terra del 95 al 99 i es va equivocar una vegada amb una gran decisió estratègica, amb el Pla Mirall, i no li ho dic jo, eh?, bé, li dic, però també li ho han dit totes les associacions empresarials de les Illes Balears, han dit que el Pla Mirall va ser una inversió extemporània i que va provocar el sobredimensionament de la construcció i aquest allau immigratori que hem tengut.

Però ara vostè té una segona oportunitat, el poble li ha donat una segona oportunitat. I jo em faria aquesta reflexió, quedar tot sol a casa seva, dir "no m'equivocaré per segona vegada", és una responsabilitat que si la vol compartir amb nosaltres, negociant un pla, nosaltres estariem encantats.

He de parlar necessàriament del tema de la llengua. Avui ha aclarir, a la rèplica de la Sra. Munar, que vostè és partidari que els alumnes de les Illes Balears, en sortir de l'ensenyament obligatori coneguin oralment i per escrit els dos idiomes. Bé, aquest és un objectiu amb el qual estam d'acord, aleshores ara amb què no estam d'acord per complir aquest objectiu? I vostès han parlat i han dit que hem imposat. I fins i tot avui, fins i tot avui, recollint unes declaracions que va fer un membre del Govern, que deia que únicament el 2% aprovava el català, dels

que s'examinaven, i el que carrega és que des del nacionalisme no es contrastin aquestes xifres i des d'aquesta tribuna la Sra. Munar les hagi donades per bones, avui matí, perquè el darrer any, el darrer any, el nivell C, que és el més difícil, el varen aprovar 1.366 persones, el 41% va aprovar, i el B, el 51%, i l'A, el 69%.

Bé, què passa? Que a un país que hi ha dos idiomes oficials i que pretenem que els allots en sortir de l'ensenyament obligatori coneguin els dos idiomes oficials es pot consentir tenir professors, mestres d'escola i professors que desconeguin un dels dos idiomes oficials? No és ben lògic exigir que els que han d'ensenyar la llengua la coneguin?

I a l'administració, naturalment que hi ha d'haver distints graus d'exigència, no s'ha d'exigir un coneixement escrit perfecte a una persona que ha de fer de xofer o de personal de manteniment, ara a un administratiu, que la seva feina és escriure, no se li ha d'exigir que conegui els dos idiomes oficials d'aquesta terra?

I, sobretot, crec que ens hauríem d'ajustar a la veritat, perquè quan diu que s'imposa el català a les escoles, mirin, el Govern no intervé per a res amb el català que s'ha de donar a les escoles, això és una decisió del consell escolar, és una decisió del consell escolar on hi ha els professors, els pares, representants dels ajuntaments i alumnes, no hi ha el Govern. I el consell escolar decideix el grau de català, i li diré una cosa, amb aquests quatre anys les queixes que hi ha hagut es poden comptar amb aquesta mà, amb els dits d'aquesta mà, la polèmica l'han creada vostès d'una manera totalment gratuïta.

I, encara una darrera qüestió en aquest tema, diuen "bé, aquí hi ha una societat bilingüe i, per tant, l'administració ha de ser exactament bilingüe", fins i tot ha parlat d'una futura televisió autonòmica que ens agradaria poder-li donar suport, ens sembla una iniciativa magnífica, i han dit que també serà bilingüe. Bé, nosaltres estariem d'acord si totes les administracions actuassin igual ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sampol, disculpi, però vagi acabant, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acabarem aquest i deixarem temes socials per la rèplica, que també en volia parlar un poc.

L'article 3 de la Constitució Espanyola diu "la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció". Què fa l'Administració de l'Estat per complir l'article 3 de la Constitució? En què s'ha implicat per potenciar les llengües no castellanes de l'Estat? Amb mitjans de comunicació, ràdio i televisió, quina proporció hi ha, emissions a les Illes Balears, de programació amb la nostra llengua i quina en castellà? Clar, vostès, demanar igualtat a una situació desigual, podran, "bé, és que el poble tria el que vol", però han de tenir en compte que partim d'una situació on no ha evolucionat d'una manera natural. El Decret de Nova Planta es va imposar per la força de les armes, i hem patit dues cruels dictadures que imposaren,

perseguiren la llengua catalana. I clar, avui vivim les conseqüències, encara, d'aquesta situació política. I el que demanem és el que es coneix com discriminació positiva, si avui s'admet que les institucions fem accions de discriminació positiva a favor de la dona, és perquè, tot i que avui no hi ha lleis que penalitzin la dona, hi ha una tradició històrica de repressió de la dona. Per tant, si hi ha una tradició històrica de repressió de la nostra llengua, crec que les administracions públiques han de ser favorables a aquesta llengua que ha estat perseguida durant molts d'anys.

Bé, no vull abusar més de la seva paciència. Hi havia un tema -amb un minut el resoldré, Sr. President. Avui matí hi havia el delegat del Govern i m'hi ha fet pensar, perquè afecta un ciutadà d'aquesta terra i, per tant, és un tema de qual s'ha de parlar aquí. Un jove pacifista, Joan Amer, va botar al camp del Mallorca amb una pancarta de "No a la guerra", no va interrompre el partit, quan les forces de l'ordre públic el convidaren a sortir, va sortir pacíficament, el públic el va ovacionar, bé idò a aquest allot, Delegació del Govern li ha posat una multa de 3.000 euros, mig milió de pessetes. És més, és més, va presentar un recurs i a les 24 hores el recurs estava desestimat, Delegació del Govern que té 30.000 expedients d'estrangeria en tramitació, en 24 hores resol i desestima aquest recurs. Bé, volem saber i ho hem demanat, amb documentació a través del president de la Cambra, els atemptats que impediressin la celebració d'un plenari a Son Servera quines sancions han tengut; les tractorades que tallaren durant hores les principals carreteres de Mallorca, quines sancions han tengut; i el que volem és un tractament just.

I mirin, mirin, vostè com a president del partit ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, amb tots els meus respectes ...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acabava ja, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

És que ja no és un minut, eh?, ja són dos, i així anirem a ...
Faci una síntesi en mig minut.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No, em sobrarà. Deim que aquesta qüestió és important, crec que la justícia i les forces d'ordre públic no han de fer parts i quarts i si aquesta qüestió no es resol, la considerem una agressió que influirà en les relacions entre els partits. Per tant, jo crec que amb les diferències que tenim i que avui contrastam, crec que hauríem de saber mantenir aquest nivell.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Intervé el Grup Parlamentari Socialista i té la paraula el Sr. Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Sr. President del Govern.

He de dir que varem escoltar amb molta d'atenció el seu discurs d'ahir i amb la mateixa actitud hem seguit els primers cent dies de govern. També vull deixar clar que reconec que cent dies son poca cosa per jutjar un govern, però també li vull dir clarament que, en general, el poc que hem vist no ens ha agradat gaire. També vull manifestar que per nosaltres que se celebri aquest debat no és cap sorpresa, jo he estat president quatre anys i, que jo recordi, cap any no s'ha deixat de celebrar. I en relació amb el discurs també he de dir que per a nosaltres no ha estat cap sorpresa perquè, efectivament, és una continuïtat del que vostè ja ens va dir el dia de la investidura. Però sí que m'agradaria deixar clar que el vaig trobar altiu, arrogant, poc conciliador, i molt provocador de confrontació. He de dir que molt provocador de confrontació fins i tot amb el ferreret, no sé què li ha fet a vostè, Sr. Matas, el ferreret, però si jo li hagués de donar un consell, ja que vostè a cada discurs en parla, li diria que durant aquests quatre anys li convé emigrar d'aquesta comunitat autònoma.

Del que ens va dir ahir, en una cosa sí té raó. En només 100 dies hem passat de les urnes al teatre, a la representació, a la comèdia dels grans anuncis, al drama de la desqualificació permanent, al sànet de com ho feien els altres de malament els altres, i, en tot cas, sempre amb un argument, amb un argument d'una dreta massa radical, d'una dreta desfasada, d'una dreta sense complexos.

Vostè ha presentat un govern que es caracteritza per la manca de projecte, ateses les inexistències d'alternatives i les improvisacions que han marcat aquests cent dies. La veritat és que nosaltres creim que no hi ha cap certesa, el que hi ha són molts d'anuncis, però el que es diuen certes, cap ni una. Hi ha una manca de projecte que en molts de casos pareix volguda, de deixar fer, de minvar regles, d'empobrir la participació, i de debilitar tot allò que és públic. Vostès impulsen un model favorable a creixements quantitatius, sense les garanties necessàries per a la cohesió social, per al medi ambient, per a l'excel·lència ni per a la qualitat de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes. En definitiva, una situació que, segons nosaltres, provoca inseguretat i que ens fa tornar, una altra vegada, al passat. Fins i tot, vostè ha abandonat aquella modernitat que pregonava a la seva primera etapa com a president, quan parlava d'innovació tecnològica i de protecció del territori. Encara que en aquell moment només fos de cara a la galeria. Avui vostè, i tot el PP de les Illes Balears, posen una altra vegada el país marxa enrera.

Ja sé que a hores d'ara, ja m'he guanyat allò que vostès han posat tant de moda durant aquests primers cent dies en aquesta tribuna. O sigui, mostrar-me el programa electoral, el totxo del "sí a tot", i dir-me que això és el que ha votat la gent. I jo ja sé que han guanyat i ja en el discurs d'investidura em vaig encarregar de felicitar-lo. De totes formes, es bo recordar, més que res perquè vostès toquin de peus a terra, que a Menorca són allà on eren i que a Mallorca són allà on eren quant a nombre de diputats.

I que per exemple en matèria de carreteres, a Mallorca, si feim cas dels programes electorals, la gent va votar de forma majoritària a favor dels desdoblaments i no de les autopistes que

defensen vostès. Així ho deien els programes que presentaven tots els partits menys el de vostès, i per tant inclosa UM, i que tots junts representaven i representen més suports que els que va tenir el seu programa. Dic això perquè quan parlem de suports convé fer-ho amb precisió. Ja sé que vostè en dirà que té un pacte amb Unió Mallorquina per fer el que fan. Però que quedi clar que això no és lo que va votar la gent. Per tant, no mostrin tant el programa que, a més, ja té alguns fulls que no serveixen.

Miri, Sr. Matas, he arribat a la conclusió que vostès són profundament marxistes. No s'espanti, no s'espanti, marxistes de Grouxo Marx, ...

(Rialles)

Grouxo Marx té aquella famosa frase que deia: "aquests són els meus principis més inamovibles, però si vostès volen, els puc canviar immediatament". Però és clar, tard o prest, les postures demagògiques, fan mostrar el llautó i això és el que està passant en aquests moments en alguns aspectes. Li posaré un parell d'exemples. Vostès els darrers quatre anys feren demagògia amb la proposta que nosaltres presentàvem de declaració d'obligacions de servei públic al transport aeri. Primer digueren que això eren monopolis. I després, ja no eren monopolis i digueren que allò que nosaltres proposàvem no era suficient. Ara resulta que vostès han topat amb la realitat i, amb una postura de debilitat davant l'Estat, estan exigint molt menys que el que ens demanaven a nosaltres. Tant és així que aquesta proposta que vostès fan és descafeïnada i no dóna respostes a les expectatives que havien creat, fins al punt que tenim por, que amb les darreres maniobres d'Ibèria, la nostra gent, en alguns casos, no en surti perjudicada.

He de dir que també hi ha un cas insòlit en la història de l'autonomia que és que vostès es neguen a demanar a Madrid que pugin els descomptes. Es neguen a demanar el 50% de descompte, ni tan sols s'atreveixen a demanar-lo. En relació amb aquest tema, Sr. President, li enviarem la nostra proposta, i no hem tengut cap contesta, li tornam a oferir una vegada més la nostra col·laboració per tal que el Govern del Partit Popular de Madrid que respecti els drets dels nostres ciutadans i ciutadanes. Li tornam a oferir una vegada més la nostra col·laboració per exigir que s'inclouin els vols amb la Península, i que la declaració es complementi amb l'augment dels descomptes per a residents del 33% al 50%.

Un altre exemple. Vostès els darrers quatre anys feren, amb l'ajuda del govern central, una campanya en contra dels desdoblaments de carreteres. Deien que els desdoblaments eren un "escorxador de persones" i que, per aquesta falta de seguretat, l'Estat no els incloïa dins el conveni i per tant, l'estat no els finançava. Fins i tot vostès, en campanya electoral, alçaren a molts de propietaris en contra, per exemple del desdoblament que estava projectat dur a terme a l'actual carretera de Manacor, per tant el desdoblament Son Ferriol-Montuiri. Però ara, per la pressió social i política canvien de postura, il'Estat, ara finançarà desdoblaments a Eivissa, i vostès donen prioritat al desdoblament dissenyat per l'anterior govern de l'actual carretera a Manacor. He de dir que nosaltres estam ben satisfets, però els propietaris als quals vostès feren promeses no crec que hi estiguin i tal vegada ja formen part d'aquesta llista de deprimits de què vostè ens parlava ahir.

Però quan parlem de carreteres, el més trist, Sr. Matas, és que el Govern del PP a Madrid i vostès hagin fet perdre quatre anys als ciutadans d'aquestes illes. Abans el conveni no es podia canviar per culpa dels desdoblaments, i ara canvien el conveni per fer desdoblaments. He de dir que això és tota una lliçó de lleialtat institucional i, sobretot, tenint en compte, a més, com ens deia i recordava vostè ahir en aquesta tribuna, la quantitat d'accidents mortals que hi ha a les nostres carreteres. Hem perdut quatre anys per una postura totalment partidista.

Però encara n'hi ha més, d'exemples. Vostès s'ha presentat a unes eleccions i ha promès fer l'autopista Manacor per un determinat trajecte, posem per cas Palma-Llucmajor-Campos-Felanitx-Manacor i, de cop i volta, quinze dies després de les eleccions, diu que no la farà i que, en canvi, la farà per Manacor-Petra-Ariany-Sineu-Costitx-Inca... Sr., Matas, m'agradaria saber què passa amb totes aquelles persones que han votat ben tranquil·les i segures que vostè és un home que defensa la seguretat jurídica i la propietat privada. Què passa amb tota la gent convençuda que maino vostè improvisaria una carretera que no havia figurat ni al seu programa electoral, ni a cap planificació? Què passa amb tots aquells que l'han votat, segurs que cap autopista no passaria per les seves finques? Imagín que els que votaren el PP no estan contents o en certa forma es comencen a sentir un poc estafats, per tant ja tenim més gent a la llista de deprimits.

Miri, Sr. President, crec que en aquest tema encara hi és a temps. L'autovia Inca-Manacor ni és lògica, ni és necessària, ni té cap ni peus. Crec que és una qüestió que hauria de deixar anar. I a més li deman que no es fii dels 29 minuts de la seva consellera que, atès com fa els expedients de les lleis, podria ser que no fos suficient ni una hora i mitja.

Li he de dir, Sr. Matas, tant en aquest tema comen els altres, tant en les carreteres comen qualsevol altre tema que les presses no són bones companyes.

Hi ha un altre exemple. Se'n recorda vostè de la demagògia que varen fer amb el gasoducte? Idò bé, ara és prioritari per davant del cable, que estic segur i ho vull dir ben clar, que estic segur que no faran. Això de ferles dues coses és com si per fer més, una persona es posàs dos vestits un damunt l'altre. Miri, Sr. Matas, Europa creu en els gasoductes i no en els cables per connectar les Illes amb la Península; i més ara, que s'ha demostrat que cau un arbre a Suïssa i atura tot el llum d'Itàlia, menys a una illa, com Sardenya. Però, endemés, el gasoducte nos dóna autonomia de producció elèctrica i proporciona, al mateix temps, una vertadera alternativa al quasi total monopoli de l'electricitat a les Illes. En qualsevol cas, li he de dir que estem satisfets que hagin rectificat i apostin clarament pel gasoducte. Diuen que rectificar és de savis. Però el que és preocupant, Sr. Matas, és que vostè i el seu govern només encertin quan rectifiquen.

Li vull dir, perquè vostè ho ha dit en diverses ocasions i ara tenc l'oportunitat, que els monopolis en qüestions energètiques, ja ho deia així el Sr. Sampol, qui els lleva és el decret d'extrapeninsulars, no són els cables, un decret d'extrapeninsulars que, per cert també voldria dir al conseller encarregat del tema, que es va negociar per l'anterior govern i que es va aprovar per Consell de Govern.

També voldria afegir que si a tots aquests temes, el gasoducte, les obligacions de servei públic, i els desdoblaments, li sumam que vostè ha dit que nosaltres fem una bona política de transports, i que el seu conseller d'Educació ha dit que també la política d'infraestructures havia estat bona, la que s'havia fet per part del govern anterior, si a tot això, a més li sumam que vostès continuen els projectes d'hospitals a Maó, Inca, Formentera que nosaltres iniciarem, que vostès faran el desdoblament de la Universitat amb el nostre projecte, que vostès impulsaran l'Institut de la Dona que nosaltres varem crear, no acab d'entendre aquell discurs que les nostres accions havien retardat dècades la nostra comunitat autònoma. En què quedam?

Jo comprenc, Sr. Matas, que a vostè si li ha fet llarg, però no han estat dècades, nosaltres varem governar només quatre anys. El que passa és que fem moltes de coses i segurament a vostè li ha semblat més temps. Sr. President, ara que ja hem fugit del que era l'eufòria electoral no estaria gens malament que vostè davall el to desafiant, agressiu i de menyspreu a tots els que no són de la seva corda. Tengui en compte que només han passat tres mesos i ja volen continuar moltes de les polítiques més importants de l'anterior govern. I no passa res, jo crec que aquesta és una qüestió de responsabilitat política, és més, pens que no podria ser d'altra manera.

Miri, durant els primers cents dies hem sentit moltes promeses, molts de grans anuncis i ja hem perdut el compte dels milions d'euros que s'han d'invertir en la nostra comunitat autònoma, però el cert és que, de moment, tenim moltes promeses i pocs doblers, i és que clar, una cosa són les paraules i l'altre els fets. De moment l'únic que tenim clar i és el que veiem l'altre dia és que analitzant els pressuposts per a l'Estat del 2004, hem vist que Balears és la comunitat autònoma que més ha davallat la inversió. Per tant, Balears és la comunitat autònoma on el govern del Sr. Aznar més ha davallat la inversió. Això deu ser perquè vostès no saben negociar, perquè el que és clar és que el seu amic, el Sr. Zaplana, ho va deixar molt clar aplicant aquesta política que ara s'ha posat de moda, que ha posat de moda el Partit Popular, de dreta sense complexos, ho va dir ben clar: "*a partir de ahora, el Gobierno de las Islas Baleares tendrá abiertas de par en par las puertas del Estado*". Que és el mateix que dir "l'anterior govern les tenia tancades amb pany i clau". Exactament, tàcitament volia dir això. Per tant, és clar que no es perdia per nosaltres, que el que ens feren alguns va ser tancar-nos les portes. A vostès amb ses portes obertes, de moment, pel que hem vist, tenen menys inversions en el pressupost que l'any passat.

També he de dir que sense complexos s'han proposat eliminar l'ecotaxa. La veritat és que en relació amb aquest tema no veim l'alternativa per enlloc. Primer ens varem vendre que se'n faria càrrec l'Estat, i atès que no hem tornat a sentir parlar, vull pensar que l'estat, res de res. En segon lloc ens parlaren d'aportacions voluntàries. I he de dir que no era un mal precedent, perquè així la resta dels mortals també haguéssim pogut demanar que la taxa de l'aigua o la dels fums fossin voluntàries, en funció de comens hagués anat l'any. En tercer lloc, ens digueren que pagaria la comunitat i els ajuntaments, o sigui, els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. En quart lloc, parlaven de contribucions especials, o sigui, que pagassin els veïnats de zones turístiques que ja deuen pagar l'IBI, l'aigua i els fums més cars de tota Espanya. I ara ja, darrerament, hem

entrat dins d'una bogeria de producció de gorres, camisetes, xancletes, sabons i tovalloles que ja ens du en un terreny que jo crec que és el terreny dels més llastimosos dels ridículs, per molt que aquest projecte, per donar-li suport, el presentin tres consellers.

Perdonin, però quan veig totes aquestes coses, és que me'ls imagín, els imagín tocant les portes i dient allò de "*Matas llama a su puerta...*". Avon llama.

(Rialles)

Francament, resulta molt patètic tot plegat.

Per cert, ara que havíem comprat finques perquè sa nostra gent les pogués gaudir, resulta que vostès, a través de sa targeta verda, volen fer pagar tothom. La veritat és que l'hi haurà durat poc l'alegria, a la nostra gent. Per altra banda, el que no entenc és que ens queixem de l'oferta complementària privada i, des de la conselleria el que fem és posar preu a l'entrada als parcs, encarint l'oferta complementària pública.

Miri, el cert és que aquest estiu hem tingut una bona ocupació, tothom ha pagat l'ecotaxa i no s'ha sentit cap protesta de ningú. I saben perquè no s'ha sentit cap protesta de ningú? Perquè els que feien renou, ara governen, ara governen i s'ha acabat el renou. En el turisme, només ha canviat això, que ara ningú del Govern del PP a Madrid no ha tornat a parlar malament de les Illes Balears. No ha canviat res més. Els turistes continuen sense protestar l'ecotaxa, la crisi d'Alemanya és exactament la mateixa, l'excés d'oferta no ha canviat, els canvis estructurals quant a la demanda són un fet i tenen els seus efectes, el creixement residencial a les zones turístiques continua sent excessiu, la necessitat d'apostar per ofertes singulars i d'excellència persisteix, l'augment de places a destinacions competidores, a prop i enfora, s'incrementa i, per tant és clar que no podrem competir en preus, la necessitat d'augmentar la qualitat hotelera i lluitar contra l'oferta il·legal és la mateixa, la necessitat permanent de millorar la promoció i d'aconseguir nous mercats continua sent molt important. Aquest són els vertaderes problemes en relació amb la nostra activitat turística, i no l'ecotaxa.

Però aquests problemes tenen solució i hem de fer feina per tal que les Balears continuen essent una primera potència mundial, gràcies a la solidesa de la nostra economia i del teixit social i empresarial.

Bé, una altra cosa també ha canviat, vostès utilitzen l'estratègia de l'estruc, aturen els informes pessimistes per no haver de reconèixer quin són els problemes estructurals de la nostra principal activitat econòmica. Però, també vull deixar ben clar, que no perquè això es faci, aquests problemes desapareixen. Però, bé, ara que el seu conseller d'Hisenda ha dit que en 45 dies ha solucionat la, segons vostès, greu crisi econòmica que patíem, i ara que vostès han llevat l'ecotaxa, estic convençut que a partir d'ara tot seran alegries. I alegries, en economia, són entrades de doblers. I la nostra impressió és que vostès ens duen a un escenari molt diferent, com a conseqüència de les polítiques que ens expliquen.

Un escenari en el qual s'hi farà fort un model de més turistes però menys doblers. I, en aquest sentit, hem de recordar que els

majoristes de viatges els troben a vostès molt professionals, cosa que no acab d'entendre. A mi m'agradaria molt més que fossin més polítics, en el sentit majúscul de la paraula. Perquè, Sr. Matas, vostè va anar a Alemanya a entregar el cap de l'ecotaxa als majoristes de viatges, i cinc minuts després li donaren un copet a l'esquena i li digueren que molt bé, però que, ara, cal baixar els preus dels hotels i de l'oferta complementària. Tot això per preparar el camí del tot inclòs que serà la mort de molts petits empresaris.

Aquests petits empresaris, Sr. Matas, també són empresa, exactament igual que els grossos. I són els que conformen el gruix del teixit socioeconòmic balear. Li ho repetesc, el tot inclòs serà la mort de molts d'aquests petits empresaris.

Sr. President, no sé si el Sr. Flaquer està molt nerviós o si...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per favor, pregaria silenci.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

No, és que de vegades es posa nerviós i ...

(Remor de veus)

Però aquest model del tot inclòs no significa tan sols la mort dels petits empresaris, sinó la degradació del producte turístic i la destrucció de molts de llocs de feina. Per tant, és clar que el tot inclòs no és el camí.

Com tampoc no és un bon camí per al futur del turisme llevar moratòries, desprotegir espais naturals, convertir hotels en apartaments per fer créixer el parc residencial a les zones turístiques, que moltes vegades aquest parc es converteix en competència al·legal.

De quin és el camí que volen agafar vostès, l'exemple el tenim en les seves primeres actuacions, lleven 8.000 milions d'inversions ambientals de l'ecotaxa i posen sobre la taula 3.000 noves places a Campos i més construcció a Eivissa i Formentera. Sobra de tot i el que feim és afegir al banyat.

A tot això, li hem d'afegir que, en aquests quatre anys de suposada crisi, s'han comptabilitzat prop de 60.000 persones més en el registre de la Seguretat Social i que, Balears s'ha convertit en la comunitat autònoma que més ha crescut demogràficament. Què pot passar si ara que hem sortit de la gran depressió, segons vostès, vostès desprotegeixen territori i no s'enfronten directament amb els problemes estructurals de la nostra economia? Jo li ho diré, significa més visitants a preu tirats i menys dobles, més població, més activitat constructora dins un sector que ha demostrat signes clars de saturació en el mercat laboral i més depredació de recursos naturals i paisatge. Si seguim amb aquest model, on podem arribar i, sobretot, amb quines condicions? Tot això, Sr. Matas, ens du a l'extrem del precipici i que, a més a més, dóna la impressió que ens duen a l'extrem del precipici i que, a més a més, ens demanen que donem una passa endavant. Es tracta d'un precipici en contra del paisatge, dels recursos naturals, és a dir, en contra de la nostra millor indústria. I caure per aquest precipici, Sr. Matas,

suposa quedar molt enfora de la convergència europea amb temes socials, econòmics i mediambientals.

Avui ningú no confronta el medi ambient a l'economia. Ningú, absolutament ningú fa el discurs que va fervostè. Si el medi ambient és una prioritat és perquè per a nosaltres l'economia i ses persones són una prioritat. Per cert, Sr. Matas, també li vull recordar que a Europa, el medi ambient i l'aspecte social donen molts de llocs de feina.

També vull dir molt clar que si mos tràssim el seu discurs d'ahir a la Unió Europea, estic convençut que ens traurien defora. Avui, en el món econòmic real, Sr. Matas, ningú no defensa el discurs econòmic que vostè va exposar ahir. Aquest símil de les crosses és una desqualificació absoluta de les conquestes socials a Europa. No existeix, li repetesc Sr. Matas, cap govern en el món, en el món, que plantegi les coses com vostè, ni tan sols de forma teòrica. Creu que la nostra economia productiva no necessita crosses? Nil' agricultura, ni la indústria, ni el comerç? Per a tots aquests sectors, aquesta comunitat necessita una aposta ferma amb R+D, estímulant la recerca i les noves tecnologies com apunta el primer Pla de recerca i desenvolupament. Però creu vostè que l'educació i la sanitat podrien funcionar fora crosses?

Miri, vostè està tot sol defensant un model que queda molt lluny del model social europeu, la societat balear del 2003 demana un nou impuls social i amb el seu model econòmic és molt difícil mantenir els drets socials. Una societat és més lliure quan els ciutadans tenen establida la feina, uns drets socials reconeguts i garanties de seguretat ciutadana. Per millorar el benestar dels ciutadans, Sr. Matas, jo l'emplaç a prioritzar les polítiques socials, polítiques dirigides a mantenir el nivell d'ocupació i millorar la qualitat de la feina. Nou de cada deu contractes de feina són temporals i els nostres treballadors tenen els sous i les pensions més baixes de tot l'Estat. Ens trobarà per reduir la sinistralitat laboral, per millorar les condicions dels fixos-discontinus i per donar un impuls a la formació. Ens trobarà per parlar de com podem millorar la qualitat de la feina. Ens trobarà per parlar de l'ocupació femenina; la conciliació de la vida familiar i laboral; la qualitat de l'ocupació, o la formació continua dels treballadors.

I ens agradaria que ens parlés del futur del consell balear de formació professional, ens agradaria que ens explicàs quin és el seu projecte quant a la mesa del diàleg social, quant al consell econòmic i social. Volem saber si vostè aposta pel pacte per l'ocupació. Per a nosaltres, les polítiques socials són una prioritat perquè les persones, per a nosaltres, són una prioritat.

Per a totes les famílies és important convertir en drets socials tota una sèrie de qüestions com l'habitatge, les escoletes, l'ajuda a domicili i les places en residències, els serveis per a discapacitats i la millora de les pensions. Per a nosaltres, a més, l'educació és una prioritat. Entenem que l'augment de població escolar hagi suposat un augment de ràtio a determinades aules, però això significa baixar la qualitat. Per això, haurem de prendre solucions i empreocupa, i ens preocupa la distribució d'aquest increment de població.

Volem escola pública i concertada, però volem que una no sigui de segona i l'altra de primera. Les volem totes dues de qualitat, per això és important tenir seny a l'hora de distribuir

els alumnes, a l'hora de fer inversions, a l'hora –en definitiva– de gestionar aquest tema. Peraltra banda, durant els darrers anys hem dut un bon ritme en relació amb la creació de noves infraestructures. Demanaríem que es fes un esforç per continuar aquest ritme. He de dir també que als socialistes ens trobarà per lluitar quant al fracàs escolar. I quan a la notícia que ens ha donat avui, que vostè demanarà més doblers a l'Estat quant a l'educació, jo només puc dir a veure on era vostè quan, des del Govern de les Illes Balears ja demanàvem a l'Estat que la competència en educació no donava a l'abast que, per tant, era necessari fer una anàlisi detallada d'aquesta qüestió i que per part de l'Estat es donassin ajudes per tal de poder fer front així com pertocava a un tema tan important.

També vull dir que ens trobarà per posar en marxa escoles per a nins de 0 a 3 anys, però tot i posant el principi educatiu per sobre de la simple assistencialitat. En tot allò que suposi fer compatible la vida familiar i laboral per a les dones i per als homes. Hem sentit dir a la consellera de Presidència que augmentaria el pressupost per a l'Institut de la Dona. De moment, volem dir que ens pareix molt encertat, però farem un seguiment de com es destinen els doblers.

Com que venim a parlar de política, també venim a parlar de salut. Vostè mateix va oferir un pacte per la sanitat, però tenim, des de les files socialistes, la impressió que no va de debò. A la reunió amb els grups parlamentaris, la consellera de Salut no va fer cap proposta. Nosaltres vàrem posar sobre la taula tota una sèrie de temes prioritaris per debatre: infraestructures, carrera professional, llistes d'espera i desenvolupament de la llei de salut. Per tant, creim que ja és el moment que el govern posi damunt la taula la seva proposta de feina. Ja li dic, en aquest tema no pecarem d'ingenus, si anam de debò, anam de debò, si no, no importa perdre el temps. Nosaltres creim que hi hauria d'haver una voluntat perquè una qüestió tan important sí que es pogués consensuar i per tant la poguéssim endavant des de l'esforç de tots.

Vostè ens ha fet un altre anunci avui, dient que demanaria, a més d'educació, també doblers en relació amb els desplaçaments per això de sanitat. Jo li vull recordar que quan hi va haver la transferència, hi va haver 10.000 milions de pessetes per desplaçaments que havien de bastar per a totes les comunitats autònomes; com se suposa, nosaltres en aquell moment ja protestàrem, igual que altres comunitats autònomes, que això no era abastament. Però les protestes no varen servir de res, recordar-li que nosaltres en aquell moment també ja demanàvem uns doblers per a infraestructures que, des de l'Estat, no es varen voler donar. Recordar-los, a més, que vàrem haver d'acceptar aquesta competència perquè des de l'Estat se'ns va dir que això es fermava al sistema de finançament i que si no l'acceptàvem a defora hi feia molt de fred. Mentrestant, vostès deien que la competència era abastament i que era una competència molt bona. De totes formes als socialistes ens tindrà a devora per demanar més doblers a l'Estat; també he de dir que nosaltres esperam que totes les coses vagin bé i que, per tant, a l'Estat hi hagi qui hi ha d'haver i no qui hi ha ara.

Un altre tema important és l'habitatge. Vostè ahir en va parlar poc, és un dels principals problemes dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes. Els nostres ciutadans han de dedicar un 53% del seu sou a l'habitatge. El ritme de compliment del Pla estatal d'habitatge ha passat del 4% a l'any 1999 al 116% a

l'any 2003. Per tant, a nosaltres, als socialistes, ens trobarà per continuar amb aquest esforç i per aquest camí. Per tant, els demanem que segueixin, continuïn amb aquest nivell d'inversió, ja que estam davant un dels temes més importants per als nostres ciutadans i ciutadanes.

Però també li volem demanar que legisli per assegurar que una part dels solars provinents de l'aprofitament mig es destini a l'habitatge. Nosaltres, en el seu moment proposàvem un 35%, nosaltres creim que hi ha d'haver un esforç important en relació amb crear un parc de solars per tal que es puguin construir habitatges, perquè sense solars no hi ha política d'habitatge. Li demanem també que iniciï els contactes amb l'Estat per tal que part dels solars de l'Estat aquí es puguin convertir, abans de vendre-se o treure-se a subhasta, es puguin destinar a fer habitatge públic.

També ens trobaran a nosaltres i els donarem suport perquè impliquin, en la construcció d'habitatge, a la iniciativa privada. Demanem que s'impulsi la rehabilitació d'habitatges, atès que, com tots sabem, tenim en aquesta comunitat autònoma un parc d'habitatges buit molt important. I que jo crec que durant l'anterior legislatura s'ha fet una feina bastant important en relació amb la rehabilitació d'habitatges. Per tant, creim que seria molt important que aquesta feina se seguís. Que faci polítiques per aprofitar el gran parc d'habitatge usat per tal de cobrir les grans necessitats que tenim.

I, com no pot ser d'altra manera, faci polítiques per a joves. Hi ha una qüestió, vostè en va parlar ahir, amb la qual coincidíem en el programa electoral, que era la suspensió de l'impost de transmissions en aquest sentit, per tant és una qüestió amb la qual, sense cap dubte ni un, ens hi podem trobar.

No només en habitatge, també en temes relacionats amb el transport públic, com a eina de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats, també ens hi podem trobar.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Antich, per favor.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Nosaltres creim que no es pot aturar l'impuls al transport urbà per carretera, ni al tren. En definitiva, totes aquestes qüestions i moltes altres són imprescindibles per donar seguretat a la nostra gent, seguretat en un sentit ample. Una seguretat que fa que totes les persones, tots els ciutadans i ciutadanes, tinguin igualtat d'oportunitats no només de sortida, sinó també assegurant una bona arribada, combatent d'aquesta forma l'herència social. Parlant de seguretat, Sr. Matas, li demanem que exigeixi a l'Estat el compromís que tenia amb les illes de cobrir les vacants de policia i d'executar la promesa de crear un plus d'insularitat que ajudi a combatre la vertadera raó i el perquè d'aquestes vacants. Crec que només es tracta que en aquest tema ens posin a la mateixa alçada que Canàries; és a dir que existia un compromís i per tant crec que haurien de demanar que, abans de final, així es va dir, que en el 2003 es faria l'esforç, que abans de final d'any això pogués ser una realització més.

Sobretot perquè, com vostè sap, a totes les estadístiques Balears segueix sortint com a una de les comunitats autònomes

allà on creixen més els delictes, i sobretot perquè tenim certs indrets, tant a Eivissa com a la Platja de Palma, com al Polígon de Llevant o d'altres indrets que necessiten d'un reforç en relació amb aquest tema.

Tampoc no vull acabar sense demanar-li el desenvolupament de la Llei de règim especial. He de dir que en aquesta qüestió ja li vàrem oferir la col·laboració el dia de la investidura. Per cert, també li vàrem demanar que per fer-la possible, inclogués l'oposició, tal i com es va fer en el govern anterior, dins el que són les comissions mixtes, i així tots podríem fer feina en la mateixa direcció. Només recordar-li que el president de la cambra de comerç li demanava en el seu sopar anual que impulsàs el règim especial per compensar la insularitat i denunciava, a la vegada, el dèficit d'inversions a les Illes.

He de dir que, per tant, com ja he dit a reiterades ocasions, que als socialistes ens trobarà per fer feina conjuntament amb una qüestió que nosaltres creim que és qüestió d'Estat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Antich, per favor, un minutet, si és tan amable.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Acab, Sr. President. I ja per acabar, li vull dir que els socialistes, Sr. Matas, donam prioritats que tots els nins i nines, tots sense exclusió, tinguin una escola de qualitat, perquè això, per a nosaltres, és igualtat d'oportunitats.

Dir-li que donam molta d'importància que, de les dues llengües oficials, la pròpia tenguí el suport necessari per posar-la a l'alçada de l'altra, perquè per a nosaltres això és igualtat d'oportunitats. Perquè en aquests temes i molts d'altres, la igualtat d'oportunitats és imprescindible perquè a la nostra societat hi hagi una llibertat com pertoca i no tan estreta com la que vostè ahir ens va pintar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el President de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Intentaré respondre aquestes intervencions que s'han produït i, sense voler entrar a cap tipus de precisió ni discussió, que no és la meua intenció, simplement recordar-los als senyors diputats que han fet referència a la forma com aquest president, reglamentàriament, dóna resposta a aquest grup de l'oposició, al pacte de govern de l'oposició, dir-los, senzillament, que m'agradaria recordar que fa un any, en aquest mateix debat, vostès intervenien quatre vegades, estant tots al govern, quatre vegades i deixaven els consellers i deixaven l'únic grup de l'oposició el darrer i una quarta part del temps d'aquest debat de l'estat de l'autonomia.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I vostès me venen a donar lliçons de democràcia, de respecte i democràcia en aquest Parlament, perquè jo els contest a tots vostès junts i tot el temps que vostès vulguin, mentre que vostès quasi ni ens deixaven parlar durant quatre anys.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Bé, anem per feina, que jo crec que és l'important, anem per feina insistint que de totes les qüestions que s'han plantejats aquí avui, a mi m'agradaria destacar naturalment que no tenc intenció, segueix tenint tota la intenció de parlar de futur i d'intentar fer un debat de l'estat de l'autonomia que tracti i que pugui plantejar el programa del Govern, d'aquests cent dies, i naturalment els projectes de futur, però passa que vostès m'hauran de permetre que, almanco per contestar, hagi d'entrar a qüestions que afecten la passada legislatura, a pesar que no és la meua intenció.

Jo crec que els projectes que hem duit endavant al llarg d'aquests mesos defineixen clarament el que és un programa molt lligat al compliment d'un programa electoral. En aquest programa electoral, lògicament, hi figuraven, d'entre les nostres prioritats, qüestions com la retirada de l'ecotaxa -que jo no crec ni que sigui fum, ni que sigui imatge, ni que sigui improvisació-, que respon, efectivament, a una de les nostres propostes electorals que no vàrem amagar absolutament a ningú i una de les nostres propostes electorals que volen garantir que en aquesta comunitat autònoma nosaltres volem recuperar, de l'ocupació, de la creació de llocs de feina i de la marxa de la nostra economia per millorar la nostra qualitat de vida el seu principal puntal.

Doncs bé, anem per parts un a un. Decret d'extrapeninsulars i solució energètica. El Decret d'extrapeninsulars és un decret que du anys negociant-se i vostès m'haurien d'ajudar a explicar la veritat a tots els ciutadans en què consisteix aquest Decret d'extrapeninsulars. Aquest Decret d'extrapeninsulars és un decret que es fa precisament per a Ceuta, Melilla, Illes Canàries i Illes Balears; i el que ha estat en aquests moments aturant l'aprovació d'aquest decret ha estat precisament aquesta negociació amb tots aquests territoris, sobretot amb les Illes Canàries, no hi ha hagut cap tipus de problema amb les Illes Balears per aprovar aquest decret, no hi ha hagut cap tipus d'entrebanc ni cap problema perquè aquest Decret d'extrapeninsulars pogués tirar endavant; simplement que, tal com estableix el procés i la llei, aquest decret exigia el consens de tots els territoris afectats. I fins fa molt poc, efectivament, no s'ha aconseguit aquest acord, sobretot amb Coalició Canària i amb les Illes Canàries.

Però essent important aquest decret, és pràcticament un gra d'arena respecte de la solució, que aquesta sí que depèn de nosaltres, sí afecta les Illes Balears, i que dóna la solució al problema energètic de les Illes Balears. El Sr. Antich ha dit que aquests projectes de gasoducte i de cable, que el cable, si no vaig equivocat, no es faria, crec que he sentit això, i que Europa no estava per la solució del cable. Jo, amb tot respecte, crec que això és no entendre res, sincerament. El Sistema nacional d'energia és un document legislatiu que, a proposta de la Comissió Nacional d'Energia, passa a proposta i aprovació del Congrés dels Diputats de l'Estat espanyol, que inclou tota la

xarxa de les infraestructures elèctriques que s'han de finançar amb càrrec a les quotes, a les tarifes d'electricitat i que ha de finançar tot el sistema. Després d'una tramitació complicada i llarga, lògicament, perquè és una qüestió transcendental per al futur, doncs fa pràcticament un any, efectivament, s'aprova el Sistema Nacional d'Energia. Aquest Sistema Nacional d'Energia, per prescripció de la Comissió Nacional d'Energia i per prescripció de la pròpia comissió del Congrés dels diputats, estableix una reserva en el cas de les Illes Balears perquè creuen que el sistema de gasoducte no resol completament els problemes de proveïment, la garantia de proveïment elèctric de les Illes Balears.

I això és el que hem aconseguit, hem aconseguit precisament que aquest problema es pugui resoldre d'una vegada per totes i que a la modificació que ara, preceptivament, aprovarà el Consell de Ministres, s'hi inclogui la finançació d'aquesta infraestructura. Per tant, és una infraestructura d'obligat compliment, perquè serà aprovada per una norma legislativa a nivell estatal, i que contempla aquestes infraestructures per a les Illes Balears que, a més del gasoducte, contemplen el cable d'energia elèctrica. I el cable d'energia elèctrica té el gran avantatge que romp un monopoli tradicional de proveïment d'energia elèctrica a les Illes Balears; que, en primer lloc, connecta totes les illes entre si i per tant estam donant garanties a un sistema que avui no les dona i que no les tenim, perquè avui, per exemple, Eivissa i Formentera no estan connectades amb la resta de les illes. I gràcies a aquesta connexió elèctrica, que és molt cara i és una inversió molt important, però molt necessària, podem tenir la nostra xarxa connectada i fora monopoli a la península, per poder atendre el proveïment d'energia elèctrica per a qualsevol dels nostres contribuents, amb les mateixes condicions que avui té tot el mercat de la península, i esper que d'aquí a un parell de mesos, tot el mercat ibèric, i probablement de cara al futur, la xarxa europea.

Serà que no és important això? I a més, com ha dit la presidenta del consell avui de matí, escolti, és que en lloc d'un gasoducte hem aconseguit les dues coses, hem aconseguit gasoducte i cable; però és que trobarien ossos al lleu. Serà important això per a les Illes Balears? Parlam de 140.000 milions de pessetes que s'aproven dins aquesta revisió del sistema, amb una norma legislativa aprovada pel Congrés dels Diputats i pel Consell de Ministres. Bé, doncs jo, sincerament, crec que això és molt important. I això s'aconsegueix amb l'aplicació del règim especial de les Illes Balears, perquè, sense l'aprovació del règim especial de les Illes Balears, això no s'hagués pogut aprovar; perquè recordaran vostès que és al règim especial, i aquells diputats que amb mi discutien aquest règim, fa vuit anys, recordaran que quan vàrem introduir l'esmena del cost de producció d'energia elèctrica equivalent als territoris insulars de la península, aquesta és una norma que està reflectida en aquest règim especial de les Illes Balears, i és el que ens dona dret legislatiu a fer aquesta reclamació per poder estar integrats dins el sistema nacional.

Però jo crec que, amb tota sinceritat, podem trobar punts d'acord, hem de trobar punts d'acord, jo estic segur que quan passi probablement aquesta ressaca electoral, que és lògic que es produeixi dins els partits que canvien de circumstàncies, doncs quan passin totes aquestes ressaques electorals, estic segur que ha d'arribar un moment on ens hem de poder entendre en aquestes coses, perquè, si no, crec que defraudarem els

ciutadans. Crec que ens hem de poder entendre en totes aquelles coses que siguin bones, que siguin positives per als nostres ciutadans i que puguem aconseguir per resoldre problemes. Perquè, senyores i senyors de l'oposició, la gran diferència que existeix entre les discussions que teníem, o que hauria d'existir, entre les discussions que teníem fa quatre i la que tenim avui és que vostès ja han passat per aquí, és que vostès ja han governat, és que aquests quatre anys vostès no han estat de vacances baldament ho pareixi, aquests quatre anys han estat aquí governant.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Clar, per tant qualche responsabilitat tendran. Que no tot és culpa seva? Naturalment. Que han fet coses bé? Naturalment. Però haurem de compartir, almanco compartir en aquest cas aquesta responsabilitat.

Declaració d'interès públic. Clar, quatre anys, s'han duplicat els preus dels vols interinsulars i especialment dels vols interinsulars; i això no vol dir que no puguem tenir un problema o una qüestió a millorar i resoldre amb els vols que connecten les nostres illes amb la península, totalment d'acord. Però estaran d'acord amb mi que aquesta és una qüestió que passa per la Direcció General de la Competència i passa per l'opinió de la Unió Europea, perquè no podem anar contra la legalitat vigent. I una qüestió que la gent entén perfectament, amb aquesta declaració d'interès públic aconseguim el mateix que tenen les Illes Canàries, el mateix. Per tant, fa anys era impensable que nosaltres aconseguíssim sempre en aquests moments les mateixes qüestions tan importants que compensen la insularitat a les Illes Canàries en qüestions tan importants com aquestes, encara no totes naturalment i que en aquests moments ningú pot plantejar anar més enllà si no hi anam de forma conjunta.

És a dir, que quedi clar que la declaració d'interès públic a les Illes Canàries és interinsular, exactament igual que aquí. Que la nacional no existeix, que probablement s'hauran d'establir fórmules per corregir aquest problema, els establim i ho solucionarem. Però què és allò que hem fet amb la declaració d'interès públic? Idò mirin, des de l'any 99 a l'any 2003, per les raons que siguin, pràcticament s'han duplicat els preus, aquell descompte que vàrem aconseguir amb l'entrada en vigor del Règim Especial de les Illes Balears allà on vàrem aconseguir que els nostres descomptes per agafar un avió fos el mateix que tenien i que tenen a les Illes Canàries, que això va ser un triomf important, aquest mateix descompte que vàrem aconseguir en aquests quatre anys no és que s'hagifet a trossos, no, no, és que realment ha servit per poc en els vols interinsulars perquè s'ha produït una pujada de preus de les companyies que lògicament s'ha menjant no només aquest increment de descompte sinó que molt més i ha resultat que ha arribat un moment en què qualsevol tan car anar d'una illa a l'altra com anar a Londres.

Clar i ja poden posar vostès el 50% de descompte, com si volen posar el 100% de descompte perquè la companyia els pujarà el preu i per tant, seguirem pagant el mateix. No és una solució, allò que el ciutadà vol saber és al final ell què pagarà? Què li costarà? El net. Què és allò que haurà de pagar el ciutadà? Jo crec que això és el més important i això és el que aconseguim mitjançant la declaració d'interès públic a les Illes Balears en els vols interinsulars, en dues qüestions que no són menors i que estan afegides, dues qüestions que són: una,

nosaltres no estam d'acord amb el servei interinsular que donen avui les Illes Canàries perquè els primers que no estan d'acord són ells, s'han equivocat, se'n vagi vostè a Canàries i xerri amb qualsevol persona de Canàries i veurà com li diu que el servei interinsular és bastant millorable, bastant millorable, perquè han hagut de fer una companyia pública o semipública en aquests moments i que al final està donant un servei fora competència pèssim. Inoaltres no només volem garantir un preu adequat, ho hem dit des del primer dia, nosaltres volem unes condicions de vol, unes condicions de comunicació, amb unes freqüències adients i a un preu adequat. Volem les tres condicions, no ens basta una condició i amb la declaració d'interès públic nosaltres no rompem la possibilitat que distintes companyies puguin competir en la prestació d'aquest servei, la qual cosa això redundarà en benefici de l'usuari.

En canvi allò que garantim amb la declaració d'interès públic són unes condicions de qualitat de la comunicació, unes freqüències entre les Illes, garantides perquè seran un servei públic i en tercer lloc un preu, un preu raonable i aquest preu raonable que aconseguim no podrà fluctuar perquè és màxim. Per tant, aquí ja ho tenim garantit, ja no depenem dels descomptes que puguem donar, si és el 30 o el 50% perquè allò que hem fet ha estat baixar el preu, en aquest preu li aplicam el 33%, però amb el gran avantatge que les companyies no poden pujar els preus per damunt aquest límit que hem fixat i passam d'un bitllet de 99 euros que val en aquest moment a 72 euros. Per tant, es pagaran 48 euros aproximadament amb un increment de descompte molt important per als jubilats, per als grups d'esportistes i per a una sèrie de col·lectius que tendran, gràcies en aquestes circumstàncies i també gràcies que hem recollit i vostès ho veuran quan surti, en aquesta declaració d'interès públic, moltes de les propostes que, entre d'altres, vostès volen fer, naturalment i no passa res. Nosaltres vàrem posar una fórmula variable que podia pujar un 10% en determinades circumstàncies, vàrem coltar opinions seves allà on creien que això no era correcte, ho hem canviat, ho hem llevat, no passa absolutament res, les propostes que són bones són per millorar lògicament un servei. Per tant, aquesta declaració d'interès públic és una declaració fonamental per garantir les comunicacions entre les illes i lògicament no té res a veure en què després tinguem la responsabilitat, exactament igual que a les Illes Canàries, de la manera en què puguem resoldre els problemes que puguem tenir amb les comunicacions amb la península.

La xifra de 200.000 milions de pessetes de 8 anys d'inversió, en 8 anys amb tots els respectes s'ho ha inventat, sincerament i amb tots els respectes s'ho ha inventat. El gasoducte pot constar si efectivament 130-140.000 milions de pessetes i només amb les carreteres ja serien els 200.000 milions de pessetes. Hi ha moltíssimes coses més, moltíssimes inversions que jo esper que puguem aconseguir. Però amb una diferència que no és menor i que és essencial, estam amb una bona posició avui per negociar i per aconseguir amb fets i realitats el poder millorar les nostres infraestructures i poder aconseguir aquest finançament tal i com estam demostrant, des de l'Estat, des de Brussel·les i des de les institucions que correspongui. Qüestions que només en 100 dies ja s'han posat a la llum, aquí s'ha volgut avui restar importància a una declaració de zona estratègica sanitària, això no té res a veure amb el finançament, en absolut, però vostès haurien d'haver anat alerta en aquesta qüestió, això és la Llei de cohesió, això és la Llei de cohesió de sanitat que es

va aprovar en el Congrés dels Diputats i aquesta Llei de cohesió de sanitat del sistema nacional que es va aprovar a Madrid no varen anar vius per reclamar allò que era la declaració de zona estratègica, exactament igual com tenien les Illes Canàries. I ara precisament allò que aconseguirem és que amb una esmena, no, no és una esmena, ja anirà directament al text, esper, però anirà directament al text de la Llei de mesures d'acompanyament a aquesta declaració de zona estratègica, el que això significa per rebre aquestes inversions que no tenen res a veure amb el sistema de finançament, no tenen absolutament res a veure, que avui es pugui tenir el mateix reconeixement que tenen les Illes Canàries.

Això juntament amb el conveni marc que en aquests 100 dies ja hem firmat d'investigacions amb l'Institut Carles III, amb aquesta declaració del servei públic, o la modificació del conveni de carreteres, la inclusió del segon cinturó, el soterrament del Passeig Marítim, Inca-Manacor, Eivissa-Sant Antoni, el túnel de la Mola. En matèria d'habitatge que hem aconseguit, crec que es decidirà un dia d'aquests, però crec que serà molt important aconseguir la declaració dels municipis de les Illes Balears que tenien avui la declaració de tipus A, amb aquest nou tipus 0, allà on els 33 municipis de les Illes Balears podran rebre, gràcies a aquest decret que sortirà i que aconseguirem incloure la majoria d'aquests municipis de les Illes Balears, aconseguirem finançar sobretot allò que són habitatges de segona mà perquè els nostres ciutadans puguin tenir accés a aquests habitatges i lògicament poder destinar la quantia que per a aquest pressupost de l'any 2004, amb un increment important, serà de més de 12 milions d'euros que des del Ministeri de Foment es destinarà a la subvenció d'aquests habitatges. Amb una realitat que és palpable, no tenim sol, podem fer habitatges de protecció oficial, però és que a més aquests 4 anys hem aconseguit tenir els habitatges de protecció oficial més cares de tot Espanya. Clar i tenint en compte a més que el problema de l'habitatge de protecció oficial, això és una dada objectiva, ha passat a ser l'habitatge de protecció oficial més cara de tot Espanya, tenint en compte a més, la part del problema que aquest tipus d'habitatges poden solucionar que no és més, desgraciadament, que una part petita del total.

Ajudes en el transport de mercaderies, d'acord amb el Règim Especial de les Illes Balears que es va incrementar l'any passat un 50% i que ajuden als nostres industrials, als sabaters de Menorca, als bijuters de Menorca, a tots en general gràcies al Règim Especial i es va incrementar un 50% i esper que enguany podem tornar a incrementar de forma significativa, malgrat sigui amb esmenes aquesta partida, podem ajudar i ajudar de fetals nostres empresaris a subvencionar el transport de les seves mercaderies, exactament igual com passa a les Illes Canàries. El conveni amb la Universitat Menéndez Pelayo, el centre de la formació, l'Escola de la Mar que feim a Maó amb la consecució de poder tenir la cessió de la base naval, de pràcticament la meitat de la base naval, per fer aquesta importantíssima inversió, amb un conveni lògicament, en formació, educació i cultura, aquí a Maó perquè sigui una magnífica escola de formació i un centre de formació d'excel·lència. El Pla d'excel·lència que també hem aprovat en aquests 100 dies amb el Ministeri d'Economia a Cala de Bou a Sant Josep d'Eivissa, firmat per 6 milions d'euros. El finançament de la DRV d'agències de viatges alemanyes que afortunadament es farà aquí, com molt bona notícia, l'any que ve, o les campanyes conjuntes amb Tourespanya, però sobretot

allò que és més important aquest pla pilot de reconversió turística amb els models d'excel·lència turística que juntament amb el Ministeri d'Economia, insistesc pla pilot, que serà experimental a les Illes Balears i que jo crec que és una iniciativa molt en línia cap aquest model de reconversió del nostre model turístic que volem fomentar.

El Pla de reforestació de 24 milions d'euros. Les dessaladores a Sa Costera i les obres en inversions d'infraestructura hídrica que solucionen el problema de l'aigua. La declaració a la Llei de mesures d'acompanyament d'interès general d'obres en matèria d'aigua que aconseguirem per valor de 14 milions d'euros i que afecten el sanejament i depuració d'Eivissa, però sobretot com a novetat, a la protecció contra vingudes d'aigua de Campos, d'Alaior i de Vila a Eivissa. Són projectes que són competència de la comunitat autònoma i que hem aconseguit que s'introdueixin dins la llei de l'Estat perquè siguin declarats d'interès general i que puguin finançar 14 de milions d'euros més que ho pugui finançar l'Estat. Els projectes i aquests sí que són projectes de veres amb doblers i pessetes d'energies renovables, com els molins de Campos, amb una inversió que supera els 6 milions d'euros, o el projecte de rehabilitació de Raixa, que vostès coneixen perfectament. O la inversió de més de 16 milions de pessetes en costes, insistescen projectes que van dins el pressupost i projectes que s'executen per règim concessional o per societats estatals.

A la Llei de pressuposts que ha aprovat l'Estat també li puc anunciar Sr. Antich que el nostre compromís electoral, nosaltres volem complir els nostres compromisos electorals, aquest és el nostre compromís. Per tant, el nostre compromís electoral que va fer públic el vicepresident, avui segon, el Sr. Arenas en la seva visita precisament en campanya electoral com a Ministre d'Administracions Públiques aquí a les Illes Balears, el compromís de l'equiparació dels funcionaris amb l'equiparació del plus d'insularitat que va ser un eix bàsic de la nostra campanya, idò efectivament li vull dir que aquest procés ja s'inclou dins la pròxima Llei de pressuposts. Jo crec que això és una cosa que ens ha d'alegrar, això afecta lògicament al cos de seguretat de l'Estat, però afecta bàsicament a tots els funcionaris, que tendran una equiparació del seu plus d'insularitat, illes majors de Canàries a illa major de les Illes Balears, illes menors de Canàries a les illes menors de les Illes Balears. Per tant, almanco això estic segur que li pareixerà una bona notícia.

Hem firmat, negociat, no sé si està firmat, però esper que es pugui afirmar aviat, el protocol del Pla I+D+I 2004-2007, allà on introduïm amb un increment molt important de finançament per al pressupost de l'any 2004 tenim un increment del 250% en matèria d'innovació tecnològica en el pressupost de l'Estat, en virtut en part d'aquest Pla d'I+D+I, aquest protocol que firmam per executar tota aquesta inversió. En turisme i oci amb la creació d'un centre pilot d'innovació hotelera aplicada, que volem que sigui a les Illes Balears allà on es produeixi, en medi ambient i en societat de la informació. O en matèria d'agricultura una cosa tan important com aconseguir l'increment de superfície de fruits secs susceptibles de rebre ajuts europeus. Aquesta és una qüestió molt important que afecta molt directament els nostres pagesos. Avui a Espanya existeix una partida no repartida de superfície de fruit sec important que crec que estam en posició avui de defensar, podem aconseguir que una part important d'aquest territori que

encara no està adjudicat pugui venir a les Illes Balears perquè damunt una petició de 10.000 hectàrees que hem fet, però lògicament ja veurem fins on arribam, però en una part important d'hectàrees puguem incrementar aquesta superfície susceptible de rebre aquestes ajudes europees i per tant, significa garantir la seva viabilitat de futur.

O lògicament la batalla per l'assegurament en el camp, la batalla per a la producció realment assegurada dels nostres pagesos que avuitenen, com vostès saben, un rendiment massa baix, que no té garanties en aquests moments per a qualsevol de nou d'aquesta producció i això passa també per unes negociacions amb el Ministeri d'Agricultura. Però jo puc donar en aquests moments garanties que aquesta producció serà realitzada i que aquesta demanda serà atesa. I probablement de moltes més coses, allò que és més important, que és fer l'execució, fer realitat 54 milions d'euros d'inversions en regadius a les Illes Balears i ja els puc anunciar avui que la pròxima Llei de mesures d'acompanyament durà la declaració d'interès general, precisament per atendre aquests regs agrícoles del Pla de Sant Jordi a Eivissa, de Peguera- Santa Ponça a Calvià, Son Mesquida a Felanitx, Alaró, Muro, Sant Francesc a Formentera, Manacor, Sa Pobla, Font de la Mare de Déu a Fornalutx, Font de l'Ull de l'Aigua a Estellencs, Font de la Vila a Banyalbufar i Sa Vall de la Nou a Manacor.

Bé idò això és fruit, entre moltes altres coses probablement, no només d'aquests 100 dies, sinó d'allò que jo crec, com deia avui matí, que és una oportunitat històrica per resoldre molts dels nostres problemes i una oportunitat històrica per poder defensar els nostres interessos i poder corregir, efectivament, aquest dèficit d'infraestructures i aquest cost d'insularitat que des de les Illes Balears patim i per les raons que siguin no ha estat compensat durant tants d'anys.

Volem fer les carreteres que volen els ciutadans, naturalment, naturalment. Aquí hi ha 30 diputats asseguts i que són la majoria absoluta d'aquesta cambra, que s'han presentat en aquestes eleccions amb un programa electoral i no els sorprendrem, nosaltres complirem aquest programa electoral i a vostès no els agradarà, però som 30 i per tant, tenim el compromís de dur endavant aquests projectes i no és veritat que la passada legislatura vostès duguessin endavant les carreteres que volien els vots, la prova és el segon cinturó de Palma, no hi havia majoria absoluta a la passada legislatura per executar el segon cinturó de Palma, per exemple. Sí que els vull garantir, com he dit avui matí, que volem fer de la demanda de la inversió necessària en matèria d'educació, sobretot lligada al fons d'anivellació i lligada a la població-educació i probablement més important quantitativament salut-sanitat, volem efectivament reclamar de cara a la pròxima legislatura, després del mes de març, aquestes dues qüestions tan importants davant el Govern de Madrid, davant el Govern d'Espanya, insistesc esper que sigui el que nosaltres desitjam i estic segur que no hi haurà cap problema per dur aquestes demandes endavant.

Però en qualsevol cas allò que sí vull dir és que m'agradaria que no oblidessin que aquí, en aquests 4 anys passats es va produir una negociació d'un sistema de finançament autònom i d'unes competències de sanitat i jo en algun moment me'n feia creus quan escoltava les seves intervencions, perquè clar o és que les declaracions que va fer l'ex-conseller Mesquida i que

estan reflectides en els mitjans de comunicació, quan va firmar l'acord del sistema de finançament i quan va firmar la transferència de sanitat, no obeïen, com per cert pareix que passa últimament a la línia oficial del partit, o és que jo m'he oblidat, però jo he sentit el conseller Mesquida dient que estava d'acord amb aquest sistema de finançament autonòmic, que era un gran sistema de finançament autonòmic per a les Illes Balears i que havia estat un gran acord que havia beneficiat les Illes Balears. Bé, no entrarem més a discutir-ho, simplement dir-los que si en aquesta reivindicació de demanar que es revisi el sistema de finançament sanitari i educatiu a les Illes Balears per unes circumstàncies que avui són reals de cara al pròxim Govern de l'Estat espanyol, vostès ens acompanyen i estan al nostre costat, idèntics encantats. Insistesc que crec que totes les coses que puguem fer conjuntament, totes les coses que puguem demanar conjuntament no faran més que enfortir i carregar-nos de raó a l'hora d'aconseguir-les.

Miri Sr. Sampol, quan vostè fa interpretacions econòmiques i quan vostè tremola, quan vostè..., clar vostè m'entendrà no? Perquè vostè és aquell de la famosa frase de "hem de refredar la nostra economia", clar. Miri, en economia les expectatives són molt importants i això és una qüestió bàsica, les expectatives formen una part molt important de la confiança financera, de la confiança dels mercats, de la confiança de la gent perquè les coses vagin millor en economia. Sense cap dubte que la situació ens preocupa, sense cap dubte que la crisi turística ens preocupa, però crec que allò que s'ha de fer és posar fill a l'agulla, allò que s'ha d'intentar és prendre les mesures que hem de prendre perquè aquesta situació no continuï d'aquesta manera, com deim en bon mallorquí Déu ajut a qui n'és causa. Tenim, patim una situació de crisi econòmica i hem patit una situació, lògicament, de crisi turística. Però miri, ara resulta que vostè s'ha passejat aquest estiu i que sí que hi ha crisi, miri tant de bo s'hagués passejat l'estiu anterior, nosaltres ja ho sabem, clar si hagués tengut temps per passejar-se l'estiu anterior o l'altre estiu hagués vist, efectivament, allò que nosaltres fa anys que li estem dient, escolti es passegin i vegin que hi ha gent que no té feina, vegin que hi ha gent que feia feina sis mesos a l'any i ara en fan quatre a l'any. Vegin que hi ha gent que tenia un lloc de feina i avui no té un lloc de feina, clar això és allò que ens preocupa i això és allò que preocupa als ciutadans d'aquestes Illes i aquesta és la nostra gran responsabilitat i per recuperar això hem de recuperar la confiança, la confiança de la gent, sense cap dubte, és el primer i el més important, bones notícies, missatges positius i molta feina...

(Remor de veus).

Molta feina per poder recuperar un clima que ens perjudica molt, un clima que ens ha perjudicat en allò més profund del nostre model i del nostre sistema econòmic.

Compartim la filosofia de l'ecotaxa. Inversions mediambientals per al món rural, bé. Si de la recaptació de l'ecotaxa el triomf ha estat allò que hem aconseguit destinar al món rural anirem magres eh? No es salvarà el món rural amb allò que hem aconseguit invertir mitjançant l'ecotaxa, se'n salvaran un o dos, però realment no hem aconseguit..., home no crec que sigui el triomf més important, vull dir que no crec que s'hagi aconseguit repartir molts del pastís de cara als pagesos. Jo en aquest tema, miri, naturalment nosaltres sempre hem dit que compartíem la filosofia de l'ecotaxa, però el que passa és

que aquest és un impost que realment i ho dic, insistesc d'una forma objectiva, qui ha pagat aquest impost al final han estat els treballadors, els treballadors han pagat l'ecotaxa amb els seus llocs de feina perquè aquest impost més que ser una qüestió transcendental en si mateix, amaga una filosofia que ha atacat el turisme, que ha demonitzat el turisme. Li puc rerrar a vostè i al Sr. Antich...

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Vàries hores respecte a la reacció que s'ha produït en els mercats principals europeus amb una mesura d'aquestes característiques. Mirin allò que nosaltres hem sentit de tots els representants de la societat alemanya, polítics, empresaris, socials, amb qui hem pogut contactar al llarg d'aquests mesos, és que no sé com ho hem fet, però hem perjudicat notablement la nostra imatge, és que hem tornat 20 anys enrera la nostra imatge. Vàrem transmetre a aquestes societats la sensació de què el turista no era benvingut a les Illes Balears i hem hagut de passar part d'aquests 100 dies llançant missatges positius i prenent mesures com l'eliminació de l'ecotaxa, precisament per demostrar que els turistes són benvinguts a les Illes Balears, que el turisme és la nostra principal font de creació de riquesa i que el turisme i el medi ambient, perquè una cosa sense l'altre no pot subsistir, el turisme i el medi ambient són i seran la prioritat d'aquest Govern.

I vull deixar una qüestió ben clara aprofitant aquesta ocasió, molt clara perquè necessita aclarir-la perquè vostès l'han confosa i d'una forma important. Nosaltres garantim les inversions mediambientals en càrrec al nostre pressupost, prioritzant despeses perquè nosaltres sí creiem que les inversions mediambientals són prioritàries per a aquest Govern. Tal vegada no estarem d'acord en quines inversions mediambientals perquè desgraciadament els convidem a tots vostès que vinguin amb mi a fer una auditoria de les depuradores d'aigua de les Illes Balears al llarg d'aquests 4 anys, a qualsevol de vostès que vinguin a fer una volta i veure allà on fan olor, perquè fan olor, quines inversions s'han fet en aquestes depuradores i quines depuradores s'han fet malbé al llarg d'aquests anys per falta d'inversions. Per tant, voldria que quedés clar que la nostra garantia d'inversió mediambiental forma part de la llibertat d'elecció que té un Govern a l'hora de prioritzar les seves despeses i de presentar un pressupost. No necessitam compensar l'ecotaxa, això és el nostre problema, que ningú tinguí cap dubte, ni ningú es confongui, nosaltres garantim les inversions mediambientals, però les garantim en càrrec als nostres pressupostos. Pertant, no cerquin ni discussions, ni plantejaments que ens duguin a qualsevol altre escenari perquè per aquí no ens hi trobaran. Tenim dret a triar quines són les despeses que prioritzar i nosaltres volem garantir aquestes despeses mediambientals amb càrrec als ingressos corrents i, lògicament, estalviant d'altres qüestions o d'altres despeses que a nosaltres ens puguin parèixer superflues. Aquesta és la llibertat de l'exercici de l'executiu.

A més d'aquí, a més, i com un complement, plantejam i plantejarem altres formes, com la creació d'un fons mediambiental, lògicament voluntari, de caràcter voluntari, que pugui complementar aquest tipus d'inversions i que es basien una filosofia radicalment diferent, que és la de la voluntarietat, la de la utilització de les regles del mercat. Bé, idò, en acabar comptarem. Nosaltres creim que podem dur endavant aquesta idea, que aquesta idea, que aquest projecte pot millorar aquestes inversions mediambientals i, el que és no menys important, pot donar garanties d'utilització d'unes infraestructures, i els vull recordar que les finques que vostès varen comprar amb càrrec a l'ecotaxa no hi ha cap dubte jurídic perquè estaven adscrites a una empresa pública, per tant crec que s'ha de fer un ús adient d'aquestes instal·lacions, s'ha de posar en valor la utilització d'aquestes instal·lacions, lògicament, perquè entre altres coses s'han de mantenir. Aquestes coses no només s'han de comprar, perquè després ens passarà el que ens ha passat amb els pins, s'han de mantenir, s'han de cuidar i per això s'han d'invertir doblers.

Que volem fer un debat de sostre poblacional? Sense cap dubte, el podem fer. Jo crec que en aquest moment el debat més important que tenim és el del model territorial, que una cosa condiciona l'altra, i aquest model territorial, com he dit avui matí que d'una vegada per totes en aquests moments amb els plans territorials, i en aquest cas amb el pla de Mallorca que esper que pugui tenir el més ampli consens possible perquè pugui tenir perdurabilitat i que no sigui fruit d'un govern i d'una institució de forma transitòria, lògicament dins aquest marc jo crec que és on hem de plantejar aquestes qüestions, i dins les institucions que pertoca, sense cap dubte.

Aquí ningú no ha dit que aquest creixement no és suficient. Haurem de debatre aquestes qüestions territorials. Aquí ningú no ha parlat de creixement. Haurem de parlar d'aquestes qüestions allà on correspongui, però que ningú no posi paraules dins la nostra boca que nosaltres no hem dit.

I he de fer una aturada en el tema del polo de Campos perquè vostès, lògicament, l'han tret, i vostès entendran que hi de fer referència. Vegem, perquè quedi clar: nosaltres no defensam cap polo a Campos. Nosaltres varem aprovar, aquest parlament, unes directrius d'ordenació del territori, i en aquestes directrius d'ordenació del territori, que limitaven el creixement urbanístic, que record que és l'única norma que s'ha aprovat i que durant aquests quatre anys vostès no l'han modificada ni n'han aprovada una altra, aquestes directrius d'ordenació del territori, que són les que estan vigents, estableixen límits al creixement urbanístic. Vostès recordaran allò dels 500 metres de la costa, la prohibició de nous nuclis aïllats de població, etc., etc. I en aquest context nosaltres varem defensar que creïem que històricament s'havia produït un greuge comparatiu amb el municipi de Campos, i des del Partit Popular, que no hem enganat ningú mai perquè ens hem presentat a les eleccions dient que faríem això, consideram que Campos és un municipi que està agreujat. Vostès ara ja diuen que això és una urbanització en Es Trenc. Clar, ja volen crear el brou de cultiu per intentar enganar la gent. No, no, Campos també està darrere Es Trenc, tot està darrere Es Trenc. Home!, tot està darrere Es Trenc. No, no, escoltin, nosaltres l'únic que volíem aprovar i que volem aprovar és una compensació perquè creim que s'ha marginat l'ajuntament i els ciutadans de Campos. Vostè diu que no, vostè diu que com que ha crescut un 12% o un 14% la seva

població, vostè diu que ja poden estar contents, els de Campos. Escolti, ja ens va bé. No, nosaltres creim, i jo respect la seva opinió, que Campos ha estat marginat, i que Campos mereixia una excepció en aquestes normes de limitació de creixement, perquè Campos, que mai no s'havia beneficiat, probablement també hi ha molts d'altres llocs que no s'ha beneficiat, però d'una forma nosaltres crèiem, i defensàvem i defensam, que d'una forma molt clamorosa Campos especialment no s'havia pogut beneficiar d'aquest desenvolupament turístic de la resta de municipis de les Illes i que mereixia una mesura de compensació.

Per tant nosaltres no hem aprovat cap camp de polo. A mi m'és igual el que es faci a Campos. El que nosaltres volem és que a Campos, com establia la llei, hi hagi una excepció per poder produir riquesa a Campos i que el municipi de Campos estigui compensat.

Jo entenc que electoralment i fins i tot mediàticament això és molt rendible, dir que qui fa la inversió, qui du els doblers és un estranger, ja està, ja el podem treure a fora. No, escolti, és que això ens fa mal, que venguin els doblers, home!, que venguin els doblers. Si és per fer inversions, per produir llocs de feina d'una forma compatible amb el medi ambient, d'una forma respectuosa i d'una forma legal, no podem expulsar la gent que vol fer projectes d'inversió per la seva nacionalitat. Jo ho entenc, que és una cosa que ven, ho entenc però no empareix correcta. Escolti, si qualcú d'una forma legal, legal, respectuosa amb el medi ambient, respectuosa amb les lleis, amb les formes, amb tot, vol dur doblers aquí per crear riquesa i crear llocs de feina, escolti, que en duguin.

I que el pagès no suporta això. Miri, sap què és, Sr. Sampol, el que no suporta el pagès? Que no li paguin les ajudes Proagro que havien de pagar l'any 2001.

(Aldarull a la sala)

I que no li paguin les ajudes del Proalfa o que no li paguin les ajudes que li deuen. Això li fa mal. I jo entenc, que potser no han tengut doblers, no han pogut afrontar-les, bé, però vostè estarà d'acord que serà prioritari que paguem aquestes ajudes als nostres pagesos o que puguem ampliar la superfície de fruits secs susceptible de rebre aquestes ajudes.

Les carreteres que vostès farien ja ho sabem. Han passat quatre anys. No hem de discutir res, nosaltres ja sabem quines carreteres farien. Perfecte. Jo amb el tren tampoc no vull fer una batalla. Nosaltres creim que hem de defensar també el transport públic, que una cosa no és incompatible amb l'altra, i l'únic que nosaltres defensam en el nostre model és que, com tot, nosaltres efectivament no estam d'acord amb el dirigisme i creim que la societat funciona molt millor pels seus propis mecanismes que quan se la intenta ordenar des de dalt, i nosaltres creim que la gent ha d'agafar el tren no perquè agafis una pistola i obliguis la gent a agafar un tren, no, la gent ha d'agafar el tren perquè ha de ser un mitjà de transport dissuasiu del cotxe. Si no és un mitjà de transport dissuasiu del cotxe tanmateix, per molt que vostè s'hi entesti, serà molt bucòlic i vostè veurà tot el que vulgui des del tren, ho entenc, i faran pa amb sobrassada i el que vostè vulgui, però la gent pràcticament necessita agafar el tren per arribar abans al lloc de feina i perquè li serveixi per a alguna cosa, i això és l'únic que deim. Volem fer un tren en condicions

que sigui modern, que funcioni, puntual, i que sobretot serveixi realment per allò que es vol fer. I continuu dient que hi ha polítiques com la de transport que hi ha coses que s'han fet perfectament i que nosaltres volem continuar al llarg d'aquests anys.

Que em vaig equivocar amb el Pla Mirall i que no m'equivoqui per segona vegada. Miri, tampoc no s'ha de perdre massa temps. Com molt bé ha dit la presidenta del consell avui matí aquí hi ha una qüestió: els polítics ens examinem, i vostè i jo ens hem examinat, Sr. Sampol, i fa poc, i ja no hem de perdre més temps. El resultat d'aquest examen és el que han volgut els ciutadans, són els ciutadans que decideixen qui s'equivoca i qui no s'equivoca.

I pot ser que tenguí les dades equivocades, però nosaltres tenim una convocatòria d'uns cursos de català que va fer l'IBAP del juny del 2001 on es varen inscriure 2.458 persones. En varen aprovar 19. Això és a la conselleria, pots ser també ens hem equivocat, no ho sé, varen aprovar 19. No és el sistema, Sr. Sampol, nosaltres creim que no és un sistema, no serveix això, això no fa que la gent utilitzi i defensi la nostra llengua. Nosaltres creim en el bilingüisme perquè és una realitat social, i nosaltres creim en les nostres modalitats lingüístiques, i per tant crec que això passa també, i en això li vull donar la raó, per protegir la nostra llengua i per implicar més, probablement, l'Estat en la protecció d'aquesta llengua i, per tant, en això estic totalment d'acord; l'única diferència és que quan jo parl de la nostra llengua no qüestiono la unitat de la llengua però estic parlant de les modalitats lingüístiques de les Illes, del mallorquí, del menorquí, de l'eivissenc i del formenterenc, que és la nostra forma de parlar, i naturalment dins aquest bilingüisme que representa la realitat social.

I a mi em permetrà que no vulgui entrar massa en les qüestions que afecten una altra administració, la Delegació del Govern. Bé, jo li puc facilitar, si vol, la intermediació necessària com a president d'aquest govern, però lògicament això són qüestions d'una altra administració. Podem parlar amb el delegat, podem parlar amb aquesta administració, probablement ens contestarà que la llei hi és perquè la gent la compleixi i per tant la llei s'ha de complir, lògicament, però insistesc que és una qüestió que jo comprenc però que no hi voldria entrar massa en el sentit que no crec que sigui una qüestió que em correspongui a mi, intentant-la comprendre, naturalment.

Bé. És vera que cap any no hem deixat de celebrar aquest debat, però no és menys cert que aquí durant aquesta legislatura passada es va iniciar la negociació d'una reforma reglamentària i que tots els partits polítics estaven d'acord, amb aquesta reforma parlamentària, que no es produís aquest debat. No passa res, però només ho dic per això; això havia canviat, és a dir, el que jo no puc entendre és que fa quatre mesos tenguéssim una opinió i ara la tenguem distinta. Que la tenim?, idè no passa res, es fa el debat i fantàstic, i mentre serveixi per a alguna cosa jo crec que els ciutadans ho agrairan.

Aquest govern es caracteritza per la manca de projectes. Vull dir, abans de passar a aquesta intervenció, si m'ho permeten, m'he deixat una qüestió que volia dir..., sí, també respecte a la Sra. Rosselló. Jo vull recordar a la Sra. Rosselló que jo li vaig oferir, essent ministre de Medi Ambient, un pla forestal; li vaig posar damunt la taula per firmar un conveni

d'un pla forestal, li vaig proposar el finançament a fons perdut d'unes instal·lacions d'incineració, li vaig proposar les dessalinitzadores, i el Pla hidrològic nacional, i a totes aquestes coses vostè em va dir que no.

(Remor de veus)

Ho dic perquè quedi clar que quan parlem d'anar a cercar inversions i de defensar les inversions per a aquesta comunitat hauríem de tenir clar on som, perquè si després resulta que aconseguim uns doblers per fer carreteres, i després no es fan les carreteres o no es volen fer les carreteres per un criteri, com vostè deia, mediambiental, bé, perdrem aquests doblers. Quan no volem fer les incineradores, o quan no es pot pressupostar el pla forestal, o quan no podem, no volem que es facin les dessalinitzadores o altre tipus d'obres i de construcció, lògicament no podem ser incongruents amb un plantejament i amb l'altre.

Els que han dit que sobren turistes són vostès, pertant, no hem estat nosaltres; i qui ha anat als mercats emissors a dir que sobraven turistes, i efectivament han vingut menys turistes a les Illes Balears, eren vostès.

La carretera d'Eivissa i Sant Antoni és una inclusió específica que es fa a la modificació de l'annex del conveni de carreteres, perquè s'aprova al Consell Insular d'Eivissa i Formentera i així m'ho demana el president del consell. Una visita, una reunió que tenim un dia abans el president i jo, on el president me demana que puguem aconseguir que aquesta carretera es financii, amb doblers del conveni de l'Estat. Nosaltres, vostè i jo, efectivament, no estam d'acord amb moltíssimes coses, però també li deman que no posia la nostra boca paraules que nosaltres no hem pronunciat ni respecte del tren, ni respecte dels transports públics, ni d'altres qüestions.

Les rotondes disminueixen la sinistralitat. Naturalment, anar a peu també redueix la sinistralitat.

(Rialles i remor de fons)

Impacte social de les carreteres. Jo crec que l'impacte social de les carreteres, efectivament, és els problemes que es produeixen per no tenir aquestes carreteres en condicions, com tenen a tota la resta d'Espanya.

I els vull recordar que quant al canvi climàtic, aquest increment que vostè addueix d'emissions de contaminació, a nivell estatal també tindrà una part significativa de producció al llarg d'aquests quatre anys aquí a les Illes Balears, per tant qualche responsabilitat també tendrem tots.

Efectivament, volem cable i gasoducte perquè creim que les dues coses solucionen, a més si les podem tenir i les podem aconseguir, el nostre problema. I això m'agradaria que es confongués amb la política energètica general, no mesclin ous amb cargols. Escolti, una cosa és resoldre les infraestructures de proveïment d'energia elèctrica i l'altra és la distribució d'energia elèctrica, la potenciació de les energies renovables i les mesures que es facin dins el mercat intern, però parlem de proveïment, parlem de proveïment d'energia elèctrica de dins la xarxa nacional.

Hi ha moltes qüestions que no m'agradaria entrar-hi per qüestions òbvies, però miri, crec que nosaltres hem fet imatge, sincerament, que nosaltres hem fet fum al llarg d'aquests cent dies i que hem fet imatge al llarg d'aquests cent dies. Miri, jo record encara, i me diu el conseller que estan davall una escala, unes famoses bicicletes que es varen emprar els primers dies, no sé exactament per què, però que des de fa quatre anys estan absolutament abandonades davall una escala.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Si vostè creu que això és intentar fer imatge, miri, sincerament, a més, crec que aquestes qüestions no val la pena ni entrar-hi, amb tot el respecte.

Bé, crec que es pot dir de tot menys que aquest govern es caracteritza per una manca de projecte. Al llarg d'aquests cent dies, i com vaig explicar, hem intentat posar en marxa, dins el nostre pacte de governabilitat, els principals problemes d'infraestructures per resoldre els nostres grans problemes d'energia, d'infraestructures, de transport, de carreteres, de recursos hídrics, d'inversions mediambientals, de política de residus, etcètera, per poder resoldre aquests grans problemes, i de transport aeri també entre les illes. Estarem o no estarem d'acord amb el projecte, però sincerament crec que és una afirmació absolutament gratuïta dir que no tenim aquest projecte.

No entraré a valorar la legitimitat que ens donen les eleccions, crec que aquest també és un tema en el qual no val la pena entrar-hi. En aquestes eleccions ha passat el que ha passat, hi ha les majories absolutes que hi ha i per tant s'apliquen els programes que els ciutadans han volgut, i no passa absolutament res. Crec que no pot conduir més que a un cert, me perdonaran, Sr. Antich, amb tot el respecte, en aquests moments al ressentiment intentar valorar si 30, si Mallorca, si l'altre, amb tot el respecte, no? Aquí hi ha les majories que hi ha, això és el que han volgut els ciutadans i nosaltres tenim l'obligació i la responsabilitat de dur endavant un programa electoral i no decebre els nostres ciutadans.

L'Estat, dins el conveni que vàrem firmar, lògicament ha de finançar carreteres ràpides i segures, segons el model que té establert a tota Espanya, a la península i a totes les illes, exactament igual que passa a la resta de llocs. En aquest sentit, per exemple, i vull recordar que hi havia el desdoblament de la Universitat, que vostès no varen fer, bé, en varen fer un tros, no sé, 500 metres, o no sé què varen fer; però aquest desdoblament a la Universitat era contemplat com a un desdoblament dins la finançació del conveni de carreteres, perquè complia precisament aquestes condicions. Per tant, crec que el que varen fer va ser perdre una gran oportunitat, i jo estic segur, a més, que aquesta oportunitat i aquests 38.000 milions de pessetes en carreteres que varen perdre i que en aquests moments estamen condicions de garantir que nosaltres podrem recuperar per fer carreteres finançades des de l'Estat, almanco; doncs aquests 38.000 milions de pessetes estic segur, Sr. Antich, que no es varen perdre, bé, tal vegada m'equivoc i me fic on no me criden, però crec sincerament que si vostè hagués governat tot sol aquests projectes o almanco una gran part d'aquests projectes s'haguessin duit endavant, tenc aquesta creença i tal vegada estic equivocacat.

El problema, probablement, és que vostè, tal vegada, no va voler o no va poder imposar-se o imposar dins el seu govern unes necessitats per damunt de criteris radicals, per damunt de plantejaments radicals, que estic segur que no corresponen als seus, però que, sincerament, i permeti que li digui, vostè tenia l'obligació, com a president, de dur endavant per damunt d'aquest posicionament radical. Per tant, jo estic segur que amb molts d'aquests projectes, si es fan d'una manera correcta, vostès ens donaran suport i estaran també amb nosaltres, perquè vostès saben que existeix un problema de cotxes, un problema de comunicació viària; vostès són gent centrada i per tant saben quins són els problemes dels nostres ciutadans, i per tant estic segur que ens ajudaran.

No hem enganyat ningú, hem dit les carreteres que faríem des del primer moment, estan totes al nostre programa; jo li enviaré el nostre programa electoral perquè vostè en pugui tenir constància. Nosaltres mai no hem dit que l'autopista a Manacor hagués d'anar pel trajecte que vostè diu, això és absolutament fals, li garantesc, és absolutament fals; nosaltres sí ens hem compromès a fer aquestes comunicacions i a més vàrem firmar un pacte de governabilitat amb Unió Mallorca, al principi de la legislatura, on incloïem aquests projectes de comú acord. Per tant, crec que res a dir respecte d'un compromís; tenim els doblers de Madrid, tenim un problema, tenim un programa electoral, tenim un acord amb Unió Mallorca, volem deixar de parlar i passar, efectivament, als fets, i que aquestes infraestructures es facin, en deixem de parlar i després, no es preocupi, que tots vostès empraran aquestes carreteres i estaran encantats d'emprar aquestes carreteres, tots vostès, no en tinguin cap dubte.

(Aldarull a la sala)

Miri, fugiré d'entrar probablement a aquestes qüestions del mèrit o el demèrit de les coses que vostès ens han deixat fetes o que vostès ens han deixat començades, és igual, tot el respecte per a totes aquelles qüestions, lògicament, que vostès han pogut fer, han pogut deixar avançades; exactament igual que va passar a l'altra legislatura, on, per exemple, vostè va inaugurar un conservatori de música, que havíem fet nosaltres -per cert, n'han sols crec que me va convidar a aquesta inauguració, però no passa res, l'havíem fet nosaltres pràcticament, ...

(Remor de veus)

...no, Sr. Antich-, l'havíem fet nosaltres pràcticament; no passa res, és normal, hi ha obres que es fan aquesta legislatura. Què passa? Home, passa, per exemple, que jo crec que hi ha coses que tal vegada haguessin pogut accelerar un poc més, sincerament, crec que l'Hospital de Maó, doncs no estava començat, per les qüestions que siguin no estava començat, de fet, la primera pedra de l'Hospital de Maó i vostès se'n recordaran, es va haver de posar dins l'edifici del Consell, i jo no sé si encara la primera pedra està dins l'edifici del Consell. Avui sí que, si vostè va allà, veurà que hi ha màquines, veurà que, efectivament, es fan obres. Però bé, insistesc, sense cap dubte hi ha moltes coses que nosaltres heretarem i que nosaltres podrem acabar de vostès.

Crec, sincerament, que vostès varen fer del victimisme una raó política, era una estratègia política. Jo sincerament crec que la culpa sempre és de les dues parts, aquesta falta d'enteniment

al llarg d'aquests anys, des de l'Administració central amb el Govern de les Illes Balears, probablement també hi ha molta part de responsabilitat per part del Govern de l'Estat, però jo sincerament crec que s'haguessin pogut facilitar més les coses. I jo li he posat a vostè l'exemple de les dessalinitzadores, de tots els projectes d'inversió que vàrem aconseguir de Madrid i que no es varen poder endavant perquè vostès no volien.

Li record que el mes de juliol vàrem aprovar, en el Consell de Govern, el projecte de llei per eliminar l'ecotaxa. I jo el convidat a vostè a repassar la repercussió mediàtica que tota la gestió del conseller de Turisme i del Govern, en general, tant d'eliminació de l'ecotaxa, com de canvi, recuperació sobretot, d'un clima de diàleg, perquè vostès havien, desgraciadament, amb l'ecotaxa i sense l'ecotaxa, romput l'enteniment bàsicament amb tot el sector hotelier. I aquest era el drama, el sector hotelier, el sector de promotors que no anaven a un altre lloc amb els altres, aquest era el drama que ens perjudicava. El més dolent de tota aquesta situació era precisament que existia un clima d'enfrontament, de demonització d'aquest sector, que només amb l'anunci i amb l'aprovació pel Consell de Govern de l'eliminació de l'ecotaxa, ha aconseguit crear un clima positiu i un clima distint, i el que és més important, ha aconseguit recuperar un clima de diàleg amb sindicats, amb treballadors, amb empresaris, amb associacions del món turístic en general.

Jo voldria que, i crec que des d'un portaveu socialista, enyor que vostè surti a aquesta tribuna i me parli d'ocupació, me parli de llocs de feina, me parli dels drames humans, que han de ser la nostra prioritat i que és el nostre principal eix del nostre programa electoral; són molt importants tota la resta de polítiques, sense cap dubte, però vostè no pot sortir aquí a fer una intervenció i no me pot parlar d'ocupació, no me pot parlar de les polítiques que han de ser prioritàries per fer que la gent conservi el seu lloc de feina i per fer que la gent pugui tenir un lloc de feina aquells que no en tenen; per fer que els joves que acaben els seus estudis o volen entrar al mercat laboral tinguin una possibilitat de tenir un lloc de feina. Jo, sincerament, enyor aquest discurs, perquè aquestes polítiques probablement les podríem orientar, sempre i quan estiguéssim d'acord amb aquest objectiu prioritari, que és que la gent tingui feina, que la nostra economia funcioni. I això és un discurs que posa en rellevància la persona, aquest sí que és un discurs que té com a principal objectiu les persones, el discurs de la feina, el discurs de l'ocupació. Aquesta és la principal de les polítiques socials que aconsegueixin realment resoldre els problemes dels nostres ciutadans. Aquest és el pitjor drama de tots. I aquesta és la convergència europea més important que necessitam, la convergència europea més important que necessitam és que la nostra gent pugui tenir feina i que tinguem una qualitat de vida com ens mereixem, lògicament dins un model compatible amb el medi ambient, sostenible, però sobretot que la nostra gent pugui tenir dret a aquest lloc de feina.

Nosaltres creim, sincerament, que el sector privat, la societat civil gestiona millor que l'Administració pública, ho creim, ho defensam i ho deim. Vostè pot fer demagogia, me pot fer un estereotip i me pot dir que jo vull un món, una economia fora sector públic. Això sí que a cap lloc d'Europa ho discutirien ja a l'any 2003, aquest sí que és un plantejament d'una esquerra i d'una dreta totalment superada i oblidada. Avui no existeix aquesta separació tan grossa de la dreta totalitari i de l'esquerra..., o a l'inrevés dreta reaccionària i esquerra

totalitària, aquest sí que és un discurs que jo crec que està totalment superat. Nosaltres creim que la societat civil ha de ser realment la protagonista de la nostra economia, nosaltres creim que la societat civil realment és la que és capaç de solucionar millor els nostres problemes, lògicament amb la garantia d'un sector públic que pugui ajudar als més desfavorits i que pugui compensar aquelles polítiques descompensades, perquè sector públic és igual a impostos, sector públic és igual a pujar els impostos inosaltres creim una política de davallarels impostos, per això nosaltres sí i vostès no, eliminarem des de ja, des del 2004 l'impost de successions a les Illes Balears perquè creim que és un impost injust, hem llevat l'ecotaxa, ara llevarem l'impost de successions, no creim amb els impostos.

I lògicament a nosaltres també ens trobarà en totes aquelles qüestions que facin referència al diàleg social, a la formació, a totes les qüestions i a totes les polítiques, en definitiva d'agricultura, d'indústria, de comerç allà on ens puguem posar d'acord i lògicament on puguem establir fronts comuns. Per això, vull recollir les seves paraules, no com una amenaça sinó tot el contrari, com un oferiment quant a la incorporació d'aquell pacte per a la sanitat que jo li vaig oferir a vostè en la visita que vàrem tenir vostè i jo al Consolat de Mar perquè crec que, efectivament, que el món de la sanitat i el món de salut és una d'aquelles qüestions que és susceptible de tenir un gran acord, de tenir almanco un acord sobre esquemes bàsics de gestió que no estiguin supeditats a allò que puguin ser un govern o un altre govern al front de les institucions.

I vull xerrar també amb vostè, perquè vostè ho ha tret, del camp de polo. Mirin, efectivament nosaltres, insistesc, volem aprovar una excepció perquè ens hem compromès, ho hem duit al nostre programa electoral, una excepció a les Directrius d'Ordenació del Territori per poder compensar la situació de Campos. Quin ha de ser el projecte? El que els ciutadans de Campos vulguin, a nosaltres ens és absolutament igual. Però efectivament un pic aprovades les Directrius d'Ordenació del Territori, l'Ajuntament de Campos va aprovar i després el consell insular, crec recordar, efectivament la tramitació d'un projecte d'un camp de polo. Exactament igual que molts d'altres projectes que es varen veure afectats per la Llei 9/99. Bé, vostès varen aprovar aquesta llei i vostès varen rebre i tenc aquí la documentació, 33 sol·licituds d'indemnització, 33 propietaris que es varen veure afectats per aquesta llei, tinguin vostès en compte que part d'aquesta llei es va fer en caràcter retroactiu, per tant, hi havia privats que complint la legalitat havien demanat un permís, se'ls havia donat aquest permís complint la legalitat i després una llei posterior els anul·la el dret d'aquest permís que havien tramitat dins la legalitat i lògicament no se'ls compensa i ells presenten una reclamació i n'hi ha 33.

I resulta que d'aquests 33 vostès n'han atès 2, un que nosaltres creim que s'ha fet de forma correcta, que és el de sa Talaiola a Santanyí, allà on vostès, insistesc, sense que ningú de la conselleria, cap funcionari del que nosaltres hem anat a demanar, ni el conseller en el traspàs de poders, tinguin coneixement de la tramitació d'aquests expedients, tinguin el més mínim coneixement, ni cap coneixement, després que això s'hagués aprovat per consell de Govern i que vostès no ho haguessin dit, ni tan sols als mitjans de comunicació i ni tan sols a altres partits, aquest expedient que s'aprova que és el de sa Talaiola, del que ningú té cap coneixement i que ara tenim aquest coneixement, nosaltres creim que està fet correctament

en el sentit que vostès arriben a un acord amb el promotor, li paguen uns doblers i el promotor, gràcies a aquesta indemnització, es compromet a retirar qualsevol plet davant l'Administració. Perfecte, no sabem en quin criteri trien aquests dos i no trien els altres 31. I exactament igual que ha fet el Sr. Sampol quan ha fet referència a un cas, dels 33 vostès n'han atès a dos, sa Talaiola i el polo de Campos. Sa Talaiola en renúncia de plet per part del promotor, però dels altres 31 que han quedat pendents, per exemple, és que és cridaner, hi ha una senyora, no vull dir el nom perquè és igual, hi ha una senyora que demana 800.000 pessetes i hi ha l'informe del Consell Consultiu que diu que aquesta senyora té raó i que li han de pagar les 800.000 pessetes perquè li han llevat un dret a aquesta senyora del que tenia raó i el Consell Consultiu diu que li paguin. Idò a aquesta senyora no li paguen les 800.000 pessetes i en canvi, no sabem per quins criteris, es paguen els altres dos.

Però el més greu no és això, el més greu és que el segon expedient que nosaltres desconeixíem, insistesc i que desconeixia tothom és el d'una indemnització de 160 o 180 milions, 160 milions de pessetes a la promotora del polo de Campos. Home ja està bé que vostès no ens diguin quan fan el traspàs de poders, que ningú sàpiga a la conselleria qui ha tramitat aquest expedient perquè tothom diu que ho duia el conseller personalment, que vostès decideixin pagar 160, 180 milions a aquests senyors, no, no, és que el més greu és que aquests 180 o 160 milions de pessetes que s'han pagat, es pren l'acord de Consell de Govern dia 4 d'abril del 2003, a dos mesos de les eleccions, dia 4 d'abril del 2003, però és que a més s'han pagat aquests 160, aquests 180 milions de pessetes sense que la promotora hagi renunciat a posar plet...

(Remor de veus).

De fet la promotora, efectivament li comunica al Govern en data de 16 de maig: "*procedimiento ordinario contra el Consejo de Gobierno de la comunidad autónoma, relativa a reclamación de responsabilidad patrimonial por estos derechos de la organización*". És a dir, de 33 expedients n'han pagat 2, 1 no sabem perquè es va triar aquest, però almanco s'ha aconseguit un acord amb la promotora que és la de Santanyí, de sa Talaiola, però realment el camp de polo de Campos..., en primer lloc no sabem per què li paguen a aquests senyors i no li paguen als altres 31 o a aquesta dona que reclama 800.000 pessetes i allò que és més greu, li paguen uns doblers a canvi de res perquè immediatament que aquest promotor ha rebut els doblers se'n va al tribunal i posa un plet de reclamació de danys (...).

(Aldarull a la sala).

Per tant, no tenim cap interès, tenim tot l'interès del món lògicament que aquestes situacions es puguin aclarir, no tenim cap interès naturalment en si s'ha de fer un camp de polo, o s'ha de fer qualsevol altra cosa, ens és absolutament igual. Nosaltres creim que s'ha de fer allò que vulguin els ciutadans de Campos, però sí creim que Campos ha de merèixer una compensació.

I voldria acabar xerrant, efectivament tot és opinable. Que vostè Sr. Antich em digui que al llarg d'aquests 4 anys hi ha un bon ritme de creació d'infraestructures, idò bé, serà la seva opinió que jo respect. Jo crec que fan falta infraestructures, fan falta inversions i efectivament estic content que vostè pugui

venir al costat nostre en aquesta reclamació que pensem plantejar i naturalment si vostès governen estic segur que ens ajudaran, pensam plantejar davant el Govern central en matèria de finançament d'educació i sanitat.

I també anunciar-li que efectivament dins aquesta col·laboració que vostè anuncia del Règim Especial de les Illes Balears dir-li que efectivament ja hem procedit a incloure-los en aquestes comissions, jo crec que aquestes coses han de ser així, tot allò que es pugui fer d'una forma consensuada i des del diàleg i des de l'enteniment pot ser positiu i per tant, nosaltres també hem procedit a incloure-los dins aquestes comissions del Règim Especial de les Illes Balears perquè vostès puguin participar amb nosaltres, ens puguin ajudar efectivament que aquestes reivindicacions, que aquestes infraestructures arribin i siguin una realitat a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Té un torn de 10 minuts la diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc li he de dir que el primer que hauria de fer, crec que seria convenient, seria respectar les lleis i el Reglament del Parlament i precisament fer o contestar a cada un dels grups parlamentaris que han intervengut en aquesta cambra. Jo crec que això és un tema, que a més s'ha equivocat quan ha dit que era un pacte de Govern d'oposició, són tres grups parlamentaris, la qual cosa segons jo crec que diu el Reglament seria el més convenient. Ara bé, vostè ha agafat aquesta fórmula des del debat d'investidura i per això no crec que sigui motiu per aplaudir perquè crec que el seria més convenient i allò que crec que fan altres presidents d'altres comunitats autònomes, responen grup parlamentari per grup parlamentari. Però bé això són formes que vostè ha adoptat i per tant, jo només puc fer aquest esment inicial.

En segon lloc allò que vostè ens ha dit aquí en aquesta tribuna és precisament un poc continuar en la mateixa línia d'allò que havia estat el plantejament que ens va fer ahir en el seu discurs i ha fet avui matí contestant a la Sra. Munar, que sí ha tengut a bé fer-li una contestació exclusiva al Grup Mixt. I per altra banda també allò que després ens ha contestat als altres tres grups parlamentaris en bloc. Més o manco és el mateix, el mateix model que vostès pregonen, un model de creixement, un model de creixement absolutament insostenible, en el nostre parer i marcat per una continua retòrica i sobretot dir-li que es nota molt que estan molt propers a unes eleccions generals i que ha de fer grans promeses i promeses que farà..., fins i tot rebaxaran impostos, faran tot un seguit d'actuacions. I en aquest sentit crec que s'ha situat molt bé a fer proclames pròpies d'unes eleccions generals. Li he de dir Sr. Matas que fa moltes promeses, moltíssimes promeses i nosaltres evidentment seguirem aquestes promeses, no faltaria més, ho seguirem perquè ens toca coma grup parlamentari de l'oposició i veurem si realment arribam a assolir el mateix criteri que les Illes

Canàries respecte allò que és el finançament o si realment tot això que vostè diu que farà, ho fa i com ho fa. I en aquest sentit crec que ens tindrà coma mínim darrera, intentant donar-li una mà en allò que vostè vulgui escoltar perquè a nosaltres també ens interessa aquesta comunitat autònoma malgrat estam a l'oposició.

A més de les promeses, a mi m'agradaria que anés una miqueta alerta quan fa aquests discursos una mica retòrics. En el tema que diu de baixar els impostos, que ara pareix que li interessa tant. Miri, li he de dir concretament sobre la retirada dels impostos de successions, que són els menors de 21 anys i tampoc no hi ha tanta gent, realment no serà un impost que afecti a un grup tan nombrós de persones. Per tant, ja li dic intenti no fer aquesta retòrica pròpia d'eleccions generals.

Dir-li que evidentment i entrant en allò que vostè ha fet i que és un model i li vull dir un model, com li he dit avui matí, obsolet, propi de temps passats i a més amb un parell de temes que intentaré ser el més sintètica possible. En primer lloc vostè s'ha instal·lat perquè realment allò que li interessa a vostè i per tant, al Partit Popular, en fer infraestructures, el més important és fer infraestructures, això és la base de tot, és un negoci, és inversió de doblers públics, és augmentar el PIB del cement, que a més és el punt més elevat que tenim del PIB a l'Estat espanyol i per tant, fer moltes infraestructures. I ja li dic, hi ha infraestructures que són necessàries, però n'hi ha que no ho són, en el nostre entendre evidentment. Pertant, per a nosaltres no es tracta de fer més i més infraestructures sinó que es tracta de fer les necessàries i sobretot que per millorar la qualitat de vida de la gent no es tracta de només fer infraestructures, el més important és millorar la formació, millorar els serveis socials, millorar entre altres coses l'accessibilitat i la mobilitat, millorar moltes coses com l'educació i no fer únicament infraestructures. Això clarament és una diferència, nosaltres no ho volem tot, doblers, doblers i més doblers, nosaltres volem allò que pertoca a les Illes Balears i a més volem un model de contenció del creixement, que és insostenible en aquest moment i a més de cada vegada ho serà més. Això és allò que volem, no volem doblers i infraestructures perquè sí i aquí li donaré un parell d'exemples que crec que són prou importants.

En primer lloc el tema del problema energètic que vostè ha dit que només parla de subministrament, no, no jo parl de model energètic perquè dins un model energètic hi ha un subministrament però també hi ha sistemes d'evitar la necessitat de fer aquest subministrament. Per exemple jo li vull dir molt clarament que vostès han apostat, ja li ho he dit avui matí, per tot, tot i més i el doble i per tant, més infraestructures, farem gasoducte i farem cable. I jo li dic i li ho dic amb tot el paper que jo pugui representar, que precisament si vostè vol un desenvolupament sostenible no agafi tantes coses, intenti sobretot destinar una part d'aquestes inversions a allò que és millorar l'estalvi energètic i millorar la cogeneració i evidentment també una part d'energies renovables. Fàciaixò, no té perquè haver de fer cable, gasoducte i més i més. Sobretot i vostè ho sap perfectament si vol aplicar el protocol de Kyoto, vostè el va firmar quan era ministre de Medi Ambient, vostè sap perfectament d'allò que li estic parlant i sap que el tema de les emissions de CO₂ sap que no és un tema menor. La qual cosa si vostè realment vol un model sostenible i de desenvolupament sostenible, per favor faci un model energètic que vagi en una

línia i no de més, més i doblar. Aposti per allò que és, com li dic, clarament la cogeneració i l'estalvi energètic.

Un altre tema també important respecte a allò que són aquestes grans qüestions que vostè..., les carreteres. Miri jo li vull dir clarament, no n'hem de fer una, n'hem de fer dues, tres, quatre. Allò que jo crec que importa en aquests moments és saber que un 6%, com diuen els tècnics, que creixem anualment quant a densitat de trànsit, això ja ho ha dit el Sr. Sampol, en 12 anys es dupliquen el nombre de cotxes a les nostres Illes i això és insostenible perquè hauríem de fer un Pla de carreteres, hauríem de fer el doble d'autopistes de les que hi ha ara, això és insostenible per al territori i per a tot i no és un invent meu. Per tant, jo crec que allò que ha de fer en tot cas és apostar clarament pel tren i pel transport públic com un element que nosaltres consideram com a fonamental i que a més resol molt de problemes, ja li ho he dit avui matí, de mobilitat de totes les persones, és un tema també social. Respecte aquesta qüestió dir-li dues coses molt simples. Això del programa a programa, vostès no ho poden dir això, perquè l'autovia d'Inca-Manacor no estava en el programa. Per tant, jo no m'estendre en això, però siguem seriosos i per tant, no diguem coses que no són.

I en segon lloc, jo Sr. Matas no sé per què fa befa de les bicicletes, el Dia Mundial sense cotxes vostè va pujar a una bicicleta quan era ministre, només li interessava la fotografia? Jo li puc dir que les bicicletes que eren a la conselleria era amb la intenció de què algú les utilitzés. Per tant, no faci befa perquè és la segona vegada i em permetran que mentre estan fent un d'això d'esport cicloturístic i volen vendre una mica el cicloturisme, resulta que contínuament en fan befa d'aquest tema, ja ho va fer la Sra. Cabrer a la seva compareixença. Per tant, siguem una mica seriosos, no val ni la pena, com vostè ha dit, entrar en aquestes qüestions.

Un altre tema que també li vull mencionar és el tema hídric de les infraestructures, ja que a vostè li interessen tant aquestes infraestructures. Miri, està clar que en temes d'infraestructures hídriques n'hi ha un de necessari, que clarament és com vostè sap Sa Costera i sobretot, sobretot Sr. Matas, vostè sap també perfectament que el Pla Hidrològic de les Illes Balears que vostè va aprovar aquí quan era President d'aquesta comunitat i després el va aprovar també quan estava com a ministre, deia clarament que hi havia d'haver una sèrie d'inversions d'aquest Pla Hidrològic i pertant, doblers estatals que s'havien d'invertir en gestió de la demanda, en millorar l'estalvi, en fer moltes tasques respecte la reutilització d'aigües depurades i jo crec que és allò que haurien de fer i no emporta fer tantes dessaladores perquè li he de dir que aquestes dessaladores no són necessàries i a més li he de recordar, si em permet Sr. Matas, que vostè aquí en aquesta tribuna mateixa on ha estat fa una estona i estic jo ara, en el 98 va dir que la dessaladora de Palma era la solució definitiva als problemes d'aigua de l'illa de Mallorca i resultat però que no és definitiva, amb la qual cosa ara n'hi ha d'haver una altra definitiva, això preocupa perquè avui ha parlat molt de solucions definitives. I sobretot també, no m'estendré, vostè sap també que les dessaladores duen altres problemes i que ara evidentment no hienraré. Pertant, en el tema d'infraestructures jo m'agradaria dir-li que evidentment per a nosaltres no es tracta d'això l'única cosa que ha de fer.

També m'agradaria dir-li i per a nosaltres és molt important i és un tema que vostè ha esmentat és la necessitat d'un millor

finançament per a la sanitat i per a l'educació. En aquest sentit jo li demanaria també i evidentment li puc dir que nosaltres estarem i anirem amb vostè a Madrid, si fa falta, en tren, amb l'avió, o amb el vaixell a demanar que realment hi hagi millor finançament per la sanitat i l'educació, però evidentment a mi m'agradaria saber per què vostè que estava com a ministre de Medi Ambient, per tant, estava en el Govern espanyol, quan es va aprovar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí. Quan es varen aprovar les transferències de sanitat idò com així no va intentar tirar un cable i intentar que fossin millors aquestes inversions. El mateix, quan vostè era President d'aquest Govern en temes d'educació hagués pogut intentar que hagués estat millor aquest finançament.

Però bé i dit això, allò que entenem des del nostre grup és que amb la resposta que ha fet, no sé si ara espera a la rèplica dir alguna cosa més i sobretot (...) amb la tasca de Govern, jo li he de dir que allò que està clar és que vostès tenen un model molt clar, un model que l'única cosa que m'agrada i li he de donar l'enhorabona avui, ha admès que hi ha una crisi turística estructural, ha admès que la culpa no és de l'ecotaxa. I pertant, ha admès també que s'han de dur a terme tot una sèrie de qüestions, però tampoc no ha concretat que és allò que farà per millorar precisament aquesta dinàmica a la qual hi anam, perquè jo crec que només amb una dinàmica publicitària de dir bones notícies, missatges positius i clima no es genera més feina, no es fa bé en el medi ambient i sobretot no es resol un problema, que com vostè diu és un problema estructural de molt de temps. Jo crec que aquí cal realment un plantejament seriós i esperam que vostès ens doni una resposta.

I ja per acabar li diré que allò que sí hem descobert, Sr. President, és que el medi ambient del PP es veu que és diferent del nostre. Jo no sé què entén vostè per medi ambient? Per ventura convendria que algú ho fes, no aquí, perquè evidentment nosaltres no entenem que el medi ambient sigui 4 floretes i 4 violes i fer cosmètica verda, com li he dit avui matí. El medi ambient és precisament els nostres recursos naturals bàsics per viure, el territori, l'aigua, el tema de la contaminació que es pugui generar per residus, etcètera i en totes aquestes coses són necessàries polítiques estructurals concretes i clares. I pertant, el medi ambient no és una part petiteta, són polítiques transversals, són polítiques turístiques, són polítiques de creixement urbanístic, són polítiques energètiques, són polítiques agrícoles, són les polítiques en general que es duen a terme. Per tant, en aquest sentit esperam si vostè vol realment aquest desenvolupament sostenible, del qual tant s'ha omplert i es segueix omplint la boca idò realment faci polítiques vertaderament sostenibles. Però ara per ara, almanco les actuacions que ha fet en aquests primers 100 dies només inversions, més ciment, més, més i més i ja li he dit avui matí Sr. Matas, vostè va amb un cotxe a molta velocitat per una autopista que no té fi i nosaltres no volem tenir un accident i estavellar-nos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència voldria fer una observació a la Sra. Rosselló dient-li que tenim molta cura perquè es compleixi el Reglament. Li vull recordar que l'article 168.2 diu: "És facultat del President contestar individualment o globalment".

Dit això, donam la paraula al portaveu del PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Intentarem tornar a recuperar el to perquè fa dues hores de la primera intervenció quasi i costa un poc.

Bé he de començar per precisar el tema dels vols. Bé de moment haurem de veure com evoluciona el tema, però de moment amb l'anunci que vostès han fet, jo insistesc evidentment Canàries no té la declaració entre illes i la península, Canàries no té el nivell de relació que tenim les Illes Balears amb la península, especialment Menorca i Eivissa en la relació València i Barcelona, naturalment Madrid també. Ara allò que sí és una cosa clara és que tan en freqüències perquè a la pàgina web de Binter Canàries es poden treure, les he tretes, en els preus estam bastant enfora i li tornaré a repetir, un turista pagarà un 33% més i un resident a les Illes Balears, concretament el preu amb els descomptes a les Illes Balears són 48 euros per a residents i a les Illes Canàries 32 euros, per al mateix trajecte, per un vol de mitja hora. Aquestes diferències es fan molt més grans perquè per exemple, li diuen un sènior, m'imagini que és un jubilat 24 euros i un júnior, deu ser un jove, també 24 euros, però un universitari 27 euros i un esportista 22 euros. És a dir, estam en un nivell de preus sensiblement inferiors als que vostès han negociat per a la declaració de servei públic de les Illes Balears.

Bé després el tema del finançament. El Sr. Mesquida era un home molt correcte i que no aixecava la veu, però l'acceptació del sistema del finançament va ser per aquella famosa frase del ministre que li va dir pensa-t'ho "*porque hace mucho frío fuera del sistema*". És a dir, el sistema suposava un increment del finançament respecte l'anterior sistema, ens interessava anar cap al finançament per càpita i això es va aconseguir, el que passa que després la mutilada va ser important perquè clar, dels pressuposts del 2004 hem d'aportar de la recaptació que ens correspondria per càpita 184 milions d'euros, parlam de 30.000 milions de pessetes, això ens solucionaria i bastant el dèficit d'educació, no bastaria pel dèficit que tindrà la sanitat pública a les Illes Balears d'aquí dos o tres anys, o un poc més tal vegada, quan estiguin en funcionament els nous hospitals que ja estan en construcció o que es construiran, especialment el de Son Dureta. Però bé, a nosaltres ens varen dir ho prens o ho deixes i al final es tractava de millorar per ventura 9-10.000 milions de pessetes a l'any i al final han estat faves contades i ens férem el mateix que li varen fer a vostè amb el sistema que va transferir part de l'IRPF, condicionat de les transferències d'educació, li endossaren educació amb 40.000 milions de pessetes, que no cobria la inversió nova necessària per un dèficit que ja teníem d'infraestructures i no va cobrir l'increment espectacular de la població escolar que hem tingut aquests anys, som quasi l'única comunitat autònoma, la que més amb molta diferència allà on ha crescut la població escolar. I li record la importantíssima inversió en nous centres i en professorat que s'ha fet aquesta legislatura, sense precedents en tota la història

de les Illes Balears, ni crec que relativament de cap comunitat autònoma i el conseller d'Educació segur que té problemes per escolaritzar i mantenir uns ràtios assequibles.

I d'aquí me'n vaig a un altre tema que va lligat al finançament. Em diu que es va tramitar la llei que estableix la zona estratègica per a les Illes Canàries. Diu "i vostès badaren", home això és un poc fort. És a dir, que es tramita un projecte de llei en el Congrés de Diputats, que degué passar per la taula del Consell de Ministres i vostè hi devia ser i només hi havia Canàries i va sortir sense Balears i vostè no va dir res i va passar pel Congrés de Diputats, que el Partit Popular hi té 5 diputats i varen veure que s'establiria com a zona estratègica les Illes Canàries i els diputats del PP no varen dir res i del PSOE tampoc no hi degueren caure i ens diu que "aquí badaren". Nosaltres potser que badéssim, però vostè intencionadament no va proposar aquest tema, vostè, vostès. Aquí jo crec que marca la diferència entre la seva manera d'entendre l'autonomia i allò que és defensar els interessos de les Illes Balears entre vostès i nosaltres. Recordarà perfectament el temps que aquí hi havia l'anterior President de Govern, el Sr. Cañellas i a Madrid governava el Sr. González. Des del PSM sempre, sempre els férem costat en les reivindicacions davant Madrid, no només els férem costat sinó que moltes vegades ens anticipàvem presentant propostes per reclamar més finançament, més projectes, més inversions en carreteres, en aigües i en tot. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, que vostès la varen veure passar i callaren, allà governen aquells que no són dels nostres, per tant, ja ho veurem si un dia entram nosaltres. Això no és lleialtat institucional, això no està ben fet Sr. Matas i fins que no posem per davant els interessos dels nostres ciutadans, perquè sí al final han sortit perjudicats unes forces polítiques que han perdut les eleccions, però qui ho han patit han estat els ciutadans de les Illes Balears, en aquest tema. Fins que no es posin per endavant els interessos generals per damunt els interessos de partit, en aquest país no avançarem i no aconseguirem aquest grau de consens en grans temes que vostè reclama.

Ha sortit el tema d'habitatge, afortunadament perquè no he tingut temps de parlar-ne en la primera intervenció. Clar i pareix que es lliga tot el problema a una escassetat de sòl i naturalment que hi influeix l'escassetat de sòl, però mirin com s'ha produït una liberalització de sòl a nivell d'Estat i des de què s'ha produït no deixen de pujar els preus a nivell d'Estat perquè en aquests moments hi ha tot un seguit de temes que fan pujar el tema de l'habitatge, entre els més importants perquè s'ha convertit en refugi dels inversors, no confien en la borsa, els interessos bancaris estan baixos i és una manera d'invertir. Ara crec que és minimitzar el problema dir que únicament és per la falta de sòl perquè els preus han pujat, hi ha tres comunitats autònomes que han pujat més els preus que les Illes Balears. No vull insistir en aquest moment, hem presentat una proposició no de llei demanant un Pla integral de foment de l'habitatge, especialment per a la gent més jove que contempli també els temes de lloguers, sé que vostès també han anunciat mesures dins els pressuposts i aquest sí que és un tema que no aquí, és a dir, totes les administracions públiques perquè hi ha una dispersió competencial, ajuntaments, consells, governs autònoms, Govern de l'Estat i seria ben necessari coordinar tots els esforços perquè segurament aquest per a una part important de la nostra població és el primer problema que tenim.

Vostè també ha tret també el tema de les depuradores. Efectivament hi ha un problema molt greu en les depuradores i allà on hi ha el problema més gran és a Palma que hi ha una depuradora que li fan un *bypass* i que tenim un abocador, no diré el nom que li diuen els pescadors allà on surt i surt ni tan sols sense filtrar. I això ho vàrem denunciar el mes d'abril i divendres de la setmana passada es va fer una altra immersió submarina i continua exactament igual. Clar després hi ha borses de plàstic, altres utensilis de plàstic que no diré per no ferir la sensibilitat de la cambra, tota classe d'artefactes que surten a les platges i després no hem de culpar que això ve d'Àfrica, això ve d'aquí, això ve de les nostres cases. I em sembla molt bé que facin un Pla de xoc, però deu ser això que han anunciat un planet de xoquet perquè repartir borses als iots per evitar la contaminació a la mar, realment això només és un planet no és un pla. Ens haurien de proposar coses més ambiciosos i sobretot que Palma corregeixi aquest vertader desastre que està fent des de fa anys, des de fa anys posa en perill fins i tot la salut dels residents de la zona.

Jo del tot inclòs no me'n he temut enguany i no li he dit que aquesta persona m'havia dit que enguany tenia crisi, m'ha dit que l'any que ve li han dit que els dos hotels que té davant faran tot inclòs i que ell no podria pagar els crèdits i li prendrien el seu negoci, un barté aquest homenet. I és que s'ha anunciat que el tot inclòs enguany passa de 60 hotels a 200 amb un sol any i clar quin és el problema? Quan parlàvem dels problemes estructurals del turisme i és que aquí hi ha interessos contraposats, els majoristes de viatges que volen fer el tot inclòs per controlar tota la despesa i els interessos de l'oferta complementària, bars, restaurants, comerç, productes de la nostra terra i això no és conciliable i d'altra banda, hi ha interessos confrontats entre el turisme d'hotel i el turisme de segona residència. Vostès feren una aposta l'any 90 pel turisme de segona residència, des de l'any 90 pràcticament no han augmentat les places turístiques i no obstant fa unes setmanes el president del Foment de Turisme deia que ens sobren 90.000 places a les Illes Balears, per què? Què passa? Cada any vénen més turistes i en van més pocs als hotels i hem de fer més promocions i hem de baixar preus i vénen més turistes i tenim més pocs ingressos. I això és un problema difícil de resoldre...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé el tema de Campos. Campos marginat? Campos té un port esportiu, Campos té una platja amb *chiringuitos* que s'adjudiquen, darrera Sa Ràpita s'ha fet un creixement brutal, la darrera urbanització que es va aprovar 5.000 places a primera línia. Ja li he dit que hi ha molts de pobles que això no ho tenen, com els compensam als altres pobles i que no han tingut el creixement ni d'ocupació, ni demogràfic que ha tingut Campos? I vostè diu que no he de criticar les empreses que vénen a invertir de fora, bé si em volen fer pobles de 2.000 i busques d'habitants aquesta inversió no m'interessa. Vostè diu: "tots els que vulguin invertir ben rebuts" per fer una urbanització? I per què no el parc temàtic d'Inca? És aquesta la via de creixement? Jo crec que no és aquesta la sostenibilitat, parlem d'edificar més el territori i atreure inversors per edificar i urbanitzar més el territori? Hi estam radicalment en contra.

Els pagesos, bé vostès pagaran com nosaltres vàrem pagar un Proagro que no estava pressupostat i prengueren l'acord quan el Govern estava en funcions, quan el Govern estava en funcions comprometeren 5 o 600 milions de pessetes i el Sr. Font ens va dir què faran? I el Sr. Mayol li va dir pagar i pagarem. No només hem pagat això, mai com aquests 4 anys els pagesos havien rebut tants de doblers, mai, mai. La sequera en solitari, sense ajuda de l'Administració de l'Estat. El temporal, pràcticament sense ajuda de l'Administració de l'Estat. Les malalties animals, amb una ajuda insignificant de l'Administració de l'Estat al costat dels recursos que hi vàrem d'haver d'exposar. I amb l'ecotaxa no han rebut res, bé l'ecotaxa 250.000 arbres a 18 euros cada un, més tres o quatre projectes amb l'ecotaxa que hi havia i que em sembla que vostès ja els han eliminat. Però els ha anat molt bé als pagesos rebre per a reforestació 18 euros per cada arbre, 250.000 arbres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol perdoni, un minutet.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt bé. Finalment, li ho prometo, el tema d'autopistes. Bé el problema és que vostès ferem campanya contra les carreteres del Govern, se'n varen anar a Felanitx i els varen dir "no vos farem l'autopista", se'n varen anar a Son Ferriol i els varen dir "no vos farem el desdoblament, votau-nos", a la Casa Blanca "no vos farem el desdoblament, votau-nos", a Algaida "no vos farem el desdoblament, votau-nos". Però no se'n varen anar a Sineu, a Petra a dir: "vos varem l'autopista per aquí". Clar i el problema és de legitimitat, el problema és que si la Vicepresidenta del Govern i el Delegat del Govern es posen darrera una pancarta que diu "Autovia No" és autovia no per tot, no per Felanitx, per tot. Jo els vaig dir i ara què faran el batle de Sineu? Idò vet-los aquí, darrera la pancarta d'autovia no.

Clar el problema i acab Sr. President, si em permet un petit acudit per acabar, el problema és que clar vostès dissenyen les autopistes en funció d'interessos electorals, o qui sap quins altres i fan aquests voltes. Aquí val l'acudit Sr. President, hi va haver un poble, no diré quin era, que hi havia un camí, el de Son Flori fa molts d'anys hi havia problemes i havien d'obrir aquest camí nou i ningú estava disposat a què passés per dins ca seva perquè eren terres productives, terres bones i varen prendre una decisió salomònica, varen dir sabeu què farem, amollarem un ase i per allà on passi l'ase passarà el camí i el camí de Son Flori és un camí que fa moltes d'esses. Jo crec que les seves autopistes faran moltes d'esses, el que passa és que segurament era més imparcial l'ase de Son Flori que no vostès.

Moltes gràcies.

(Algunes rialles i aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Bé té la paraula el Sr. Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern, bé en primer lloc dir-li que és una

satisfacció veure que avui, almanco en les seves contestes, ha canviat un poc el to del discurs bèl·lic d'ahir, discurs allà on entre altres coses guapes ens va dir "instal·ladors de la depressió col·lectiva", "perdedors de temps", "rupturistes del diàleg amb la societat", "radicals del medi ambient", "maniqueus reduccionistes", "innocents ineficaços", etcètera. Per tant, per això jo començava la meua intervenció dient que va ser un discurs de pocs ponts i jo crec que és important que el President del Govern posi ponts perquè efectivament aquesta comunitat autònoma té moltes qüestions a les quals crec que és bo que hi hagi la capacitat d'asseure-se les distintes forces polítiques.

Dir-li en relació al debat, que és veritat que en aquests moments hi ha una modificació del Reglament del Parlament, però que clar implica moltes altres coses, també implica canvis en les intervencions, implica molts d'altres temes i per tant, o ho aplicam tot o no s'aplica res. Vull dir que en principi mentre no estigui aprovat aquest Reglament com es suposa no es pot aplicar res. Per tant, la fórmula i la manera d'actuar és aquesta.

A vostè ja li ha dit, el Sr. Sampol, en relació al finançament i sobretot al tema de sanitat. Dir-li que en el moment en què es varen discutir les competències jo ja li deia que hi havia tot una sèrie de doblers posats per això que vostè ara els vol demanar, per a desplaçaments en total eren 10.000 milions de pessetes, per a les disset comunitats. Repetes c, nosaltres en aquell moment ja vàrem expressar a l'Estat que això no era suficient, però no ho vàrem expressar nosaltres sols, ho varen expressar totes les distintes comunitats autònomes. I el Sr. Mesquida, el que va dir, era que dins els paràmetres de la negociació que havia permès l'Estat -perquè dins aquesta negociació es varen donar coses que no s'havien donat mai; mai no s'havia obligat les comunitats autònomes, obligat, clar està, obligat indirectament, però mai no s'havia obligat les comunitats autònomes a haver d'agafar una determinada transferència-, i en aquest cas hi havia una obligació d'agafar aquesta transferència perquè anava fermada amb el sistema de finançament. I si no s'agafava la transferència no entrava el sistema de finançament nou, però tampoc no funcionava l'anterior sistema de finançament, funcionava una cosa que ningú no sabia què és. I d'aquí ve la famosa frase que ha dit el Sr. Sampol, que efectivament se li va dir al Sr. Mesquida que de fora fa molt de fred. I per tant, efectivament, això va ser la contesta que se'n va fer en aquell moment.

Pertant, ara l'únic que feim és anar a arreglar una cosa que necessita arreglo i joestic content que el que deien vostès abans, que era una transferència fantàstica, en aquest moment vegin que efectivament no és tan fantàstica i que per tant l'Estat, no només amb això, també en infraestructures hi ha de posar doblers, perquè no es va fer la transferència per poder donar el millor servei als ciutadans i ciutadanes. Si vostès han d'anar a parlar amb l'Estat vol dir que la transferència no devia ser tan bona; si vostès han d'anar a parlar en matèria d'educació només confirmen allò que nosaltres deiem que, efectivament, en matèria d'educació ens faltaven moltíssims doblers. I vostès aquí, durant els darrers quatre anys, ens deien que no, inoaltres deiem que ens faltaven moltíssims de doblers. Si ara vostès hi han d'anar, que vostès en aquells moments varen ser els que varen negociar la competència, vol dir que la transferència d'aquesta competència tampoc es va fer així com tocava i per tant crec que és lògic i normal que tots estiguem ben d'acord

que això es millori de la millor forma, i valgui la redundància, possible.

Vostè me parlava que nosaltres havíem basat tota una estratègia en matèria de victimisme, però jo crec que això ja ningú no s'ho pot creure; jo crec que està molt bé que a campanyes electorals i a segons quins moments es diguin aquest tipus de coses, però crec que això és una fórmula que ja ningú la compra. És a dir, la veritat és que hem vist i vostè mateix ho ha dit, nosaltres hem tengut una petició concreta d'Eivissa per incloure desdoblaments en el conveni de carreteres i hem anat a Madrid i ara ens inclouen desdoblaments en el conveni de carreteres. Bé, idò, nosaltres teníem peticions específiques de fer desdoblaments a Mallorca i Madrid no va voler fer aquests desdoblaments i no va voler modificar el conveni. I al mateix temps, Madrid finançava carreteres exactament igual que les nostres a València. Per tant, aquí hi ha qualque cosa més que victimisme, aquí n'hi ha uns que ja en poden fer, nosaltres podríem fer victimisme o l'ullastre esbrancat, però és que no ens escoltaven. Això no és una qüestió de victimisme, és una qüestió d'un Estat que no ha funcionat, des del nostre punt de vista, amb lleialtat institucional, no hi ha hagut lleialtat institucional amb temes tan importants per a aquesta comunitat autònoma. I vostè, Sr. Matas, en aquells moments seia en el Consell de Ministres, i vostè havia de respectar el que el govern anterior, per això hi ha una autonomia, volia fer. I vostè no havia de defensar el que vostè hagués fet aquí en cas de ser el president del Govern, això es diu respectar la comunitat autònoma.

És ben igual que quan ens diuen, és que clar, vostès han creat un problema greu per a més de vint anys, amb la mala imatge se n'han anat i si no volen turistes i no sé quantes de coses; Sr. Matas, si jo i vostè hem estat a una fira turística a Espanya, a Madrid, i l'he sentit fer unes declaracions, com a ministre, dins l'estant de les Illes Balears, dient que la política turística que s'estava duent al Govern de les Illes Balears era una equivocació, i vostè era ministre, no era el cap de l'oposició d'aquest govern, i això ha passat. I clar, si a això li sumam el Sr. Costa, li sumam el Sr. Rato, li sumam tot quant venia de Madrid és normal que es creàs una bolla que a Madrid les coses es feien, que a Balears les coses es feien malament. Per tant, home, alerta amb el tema del victimisme, perquè tots sabem un poc com ha anat.

Que ara recuperem molts d'aquests doblers? Benvinguts siguin, nosaltres no farem la mateixa oposició, no ho farem, perquè nosaltres feim política per als ciutadans i ciutadanes, no ho farem.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Nosaltres estarem devora vostè, demanant més doblers per a les Illes Balears, no ho dubti, devora vostè demanant més doblers per a les Illes Balears. Igual que ens hagués agradat que quan nosaltres hem aconseguit que el nostre partit dugués una esmena al pressupost de l'Estat en relació amb les obligacions de servei públic i en relació amb els descomptes del 33 al 50% vostè també, vostès, també haguessin estat devora nosaltres, devora el Govern de les Illes Balears que li interessava que aquestes esmenes s'aproassin i el Partit Popular a Madrid no va votar a favor d'aquestes esmenes. Per tant, nosaltres, Sr.

President, no dubti que per als interessos de les Illes Balears estarem devora vostès.

Hi ha un tema que no ha sortit en allò primer, que jo hi volia fer una petita referència, que és el relacionat amb les qüestions institucionals. M'agradaria saber, Sr. President, durant l'anterior legislatura es varen fer passos molt importants per tal que precisament els consells fossin el govern de cada una de les illes i hi va haver tota una sèrie de transferències, m'agradaria saber què pensa el Govern en relació amb transferències als consells insulars? Què pensa el Govern en relació amb donar més força als ajuntaments i per tant també transferir als ajuntaments? Què fa comptes fer el Govern en relació amb el Fons de Compensació Municipal perquè els ajuntaments tenen moltes dificultats i que per tant necessiten suport? Què pensa fer en relació amb totes aquestes coses.

Hi ha un tema que m'ha preocupat, i amb això ja acab, que és quan vostè diu: el privat gestiona millor i el públic són impostos i el privat són solucions, o una cosa pareguda a això. Però, anem a veure, en relació amb aquest tema li vull dir que nosaltres pensam d'una forma completament diferent; és a dir, nosaltres creim que ha de funcionar el públic i el privat, però el públic, a més d'imposts, com se suposa, són garanties de cohesió social, són garanties d'igualtat d'oportunitats, són garanties que el món no sigui la selva o que la societat no sigui la selva que vostè ens va pintar un poc ahir de com li agradaria. Vostès defensen un model totalment desregulador on els poderosos sempre seran molt més lliures que els que no ho som; ja que perquè els de baix també siguin tan lliures com els poderosos hi ha d'haver un mínim de regles que assegurin uns drets socials, hi ha d'haver un mínim de regles que assegurin que és una societat amb garanties, i per tant una societat que dóna seguretat a tots els seus ciutadans i ciutadanes. I fins i tot una societat que, malgrat venguin temps difícils, no vagi en contra del medi ambient perquè venen temps difícils; per això jo li deia que això d'ahir, que el medi ambient depredador de tota la resta, això arriba a Europa i crec que ens treuen defora. I si ho dic és perquè ho pens així, jo crec que no es pot posar només l'eficàcia per damunt de tot, per damunt fins i tot del que són les garanties socials i els mínims respectes que hi ha d'haver en temes mediambientals.

Nosaltres entenem, Sr. Matas, que economia i cohesió social han de ser precisament dues cares de la mateixa moneda. I que quan invertim en medi ambient, invertim en qualitat de vida de les persones, però a la vegada també invertim perquè el nostre país de cada dia tenguim una activitat turística molt millor. Creim que han de ser dues cares de la mateixa moneda, perquè cohesió, l'economia necessita confiança i una economia sense una societat cohesionada ni té confiança ni té seguretat.

No era jo que m'havia referit al camp de polo, perquè he vist que ho demanaven vostès. De totes formes, molt aviat hi haurà una iniciativa parlamentària que es veurà aquí, que la duim nosaltres precisament i ja explicarem quina és la diferència entre els temes relacionats dins el sòl rústic o els temes relacionats dins el sòl urbà; tranquil·litat, perquè no passin pena. Això no lleva el més mínim, això que, jo el que no puc entendre, Sr. Matas, és que vostè pugui aquí i digui que ha parlat amb tots els funcionaris i que no li han sabut qui ha fet l'expedient, un expedient que ha anat a Consell Consultiu, que té informe de Consell Consultiu i que ha passat pel Consell de Govern. Jo, la

veritat, crec que això és una història que és molt difícil de creure. De totes formes tindrà el seu moment per veure-ho.

(Remor de veus)

Jo només li deman això, és a dir que no faci tants de bons i dolents, que pensí, que és ver que vostè ha guanyat per majoria absoluta i jo li he tornat dir avui; l'únic que li he recordat és que una qüestió com les carreteres, quan votaren, quan la gent va votar votava no autopistes, votava desdoblaments.

I en relació amb l'ocupació, dir-li que nosaltres també estam molt preocupats, però li vull dir una cosa: durant l'anterior legislatura hi ha hagut 60.000 llocs de feina més, 60.000 persones més a la Seguretat Social. Si miram del 98 al 2003, 60.000 més. I és ver que també hi ha hagut un augment d'atur, però també hi ha hagut un augment d'ocupats i hi ha hagut un augment d'ocupació brutal. Però bé, aquesta és precisament la qüestió, nosaltres estam molt preocupats perquè hi hagi ocupació i perquè hi hagi qualitat de feina, però me dona la impressió, i és el que li he intentat dir durant la meua intervenció, que amb el seu model anam totalment al contrari. I un ja pot córrer molt si corre en contra de la direcció de la meta, com més corre més enfora es fa de la meta; i aquesta és la impressió que nosaltres tenim en relació amb les polítiques que vostès fan. Unes polítiques que en matèria de turisme significa apostar per a més quantitat; unes polítiques que ara derivencap a un tot inclòs que serà perjudicial per a molts de petits empresaris, que són els que donen més feina, són els que donen més llocs de feina dins la nostra comunitat, a llavors un no atacar el que són els problemes estructurals amb una obertura una altra vegada del que és el tema de desprotecció territorial.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Antich, per favor. No, li record que ja passa de cinc minuts.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Molt bé, ja acab. Des del nostre punt de vista, això significa anar en direcció totalment contrària.

I per acabar, dir-li, Sr. Matas, vostè me va dir que un govern que no governa per a tots no hauria de seure a una cadira institucional, això crec que m'ho va dir en el darrer debat, en el debat d'investidura. S'ho apliqui, jo l'únic que li deman és que vostè ho faci; nosaltres és ver que hem tengut problemes i jo no me n'he d'amagar, vull dir, tothom ho ha vist, hem tengut problemes amb alguns col·lectius, però mai, per molts de problemes que haguem tengut amb ells, mai els hem deixat fora dels òrgans de participació, sempre han tengut la seva cadira. Han vengut o no han vengut, ells ho han triat, però que nosaltres els llevàssim la cadira no els ho hem llevada mai. Veig que vostès comencen a llevar cadires a molta gent que no és de la seva corda, crec que això no hauria de ser així.

I dos temes més: la Federació de Municipis; no només es pot creure amb la Federació de Municipis quan un hi té majoria. Segon, a Maria i a Sineu, en matèria de transfuguisme, el Partit Socialista va fer exactament el mateix; jo els demanaria que també fessin un esforç amb aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, doncs efectivament, recordar-los, perquè tots tenguem una miqueta de memòria, que quan nosaltres fèiem aquest mateix debat i estàvem a l'oposició ens havíem de torbar vuit hores per poder parlar, no dues com vostès, no, vuit; perquè tots els que estaven en el Govern parlaven, *con grandes loas al Gobierno y con juegos florales*, mentre que l'oposició érem els darrers.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Això de fer un debat de l'estat de l'autonomia, on parla el president, i tots els partits que formen govern amb ell, parlen emprant el torn per robar temps a l'oposició, això no és involució democràtica. Perfecte!

(Remor de veus)

Nosaltres creim que els impostos, sobretot quan són injusts, s'han de llevar. I dir que l'impost de successions afecta poques persones és una frivolidat. L'impost de successions és un impost injust, que afecta moltes persones i per això nosaltres llevarem aquest impost.

Sra. Rosselló, me diu vostè que nosaltres només volem fer infraestructures. Per primera vegada en dos dies crec que vostè i jo estam d'acord, en part, en qualque cosa. Volem fer infraestructures, i li diré més clar, el que volem fer és infraestructures i no estudis.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I volem fer infraestructures perquè creim que són necessàries per resoldre els problemes d'aquestes illes i que tenim aquesta gran oportunitat per resoldre aquest problema. I gràcies a aquest pacte de governabilitat, gràcies a aquests moments, les relacions que podem mantenir, podem aconseguir uns doblers que són necessaris per resoldre les nostres carreteres, l'energia, els residus, el transport, etcètera, i hem d'aprofitar aquesta ocasió.

El protocol de Kioto. Vostè i joestic segur que podríem parlar durant molt de temps d'aquest protocol i sap perfectament que sempre intentarem fer el que estigui en la nostra mà per fomentar aquest tipus d'energies que puguin afavorir aquesta utilització. El que passa és que jo li vull recordar que jo a les Illes Balears, essent ministre de Medi Ambient, he fet més per les energies renovables que vostè de quatre anys de consellera.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull a la sala)

Val molt més el projecte que hem fet a Campos des del Ministeri de Medi Ambient, de foment de les energies renovables, és una inversió probablement deu vegades superior a la inversió que vostè hagi pogut fer.

Les bicicletes. Té raó consellera, no en parlem més, parlem de temes seriosos; que consti que jo li trec per allò de la imatge, però cap problema. Jo li repetesc que vostè no m'ha dit que no aquí, vostè ha pujat i no m'ha dit que no, i jo li he repetit i li repetesc; el que vostè no pot fer és un discurs de dir-me: hem d'anar a Madrid a demanar inversions, Madrid no ens dóna inversions, etcètera, i que jo li proposàs a vostè quatre convenis, tres, un per fer un pla de reforestació, que li vaig posar sobre la taula; un per finançar a fons perdut les infraestructures d'incineració i les dessalinitzadores, i vostè no volgués fer aquestes inversions, no volgués fer aquests projectes. Clar, i vostè ha pujat aquí, insistesc, i no ho ha desmentit.

I avui de matí m'ha proposat també un debat de polítiques socials i de política mediambiental, no, vostè m'ha dit que me convidava a un debat del que, vostè ho ha tret, no jo, vostè m'ha dit que me convidava a un debat del que havien fet polítiques socials i polítiques mediambientals aquests quatre anys. Miri, el debat el podem tenir ara aquí i ja el deixam tancat amb dos exemples: la posidònia, 3 milions d'euros, el major projecte Life de Brussel·les, 3 milions d'euros que el conseller de Medi Ambient ha d'intentar recuperar, perquè vostè no ho va nitan sols pressupostar a la seva conselleria; i quan a les polítiques socials, la vull remetre a les declaracions de la seva companya, la Sra. Caro, que jo crec que també són il·lustratives quant a aquestes polítiques socials.

Bé, quant al Partit Socialista de Mallorca i a la relació de Canàries amb la península, efectivament, és que és distint, però és que és distint en intensitat de passatgers, és una situació molt distinta en intensitat de passatgers. La relació de vols interinsulars està declarada a Canàries, i nosaltres ara ho aconseguirem a les Balears. Per tant, estarem en igual posició que Canàries. La situació de les freqüències és la que nosaltres hem volgut; a la declaració d'interès públic posam les freqüències que vostès varen demanar, són les que varen voler vostès, no hi havia problema amb les freqüències, per tant tendrem les freqüències, tal vegada no les mateixes que Canàries, però les que varen demanar vostès quan governaven. Tendrem les freqüències que tothom coincideix que són les mínimes que garanteixen aquesta comunicació.

I el preu, clar, són unes altres condicions de servei. Però quin és el fet real i el fet que afecta el ciutadà? El fet real que afecta el ciutadà que avui és a Menorca, que avui és a Eivissa i Formentera, és que del 99 al 2003 pràcticament s'han duplicat aquests preus, que ara costa 99, i, si Déu vol, d'aquí a abans de final d'any, costarà 72, i amb el descompte costarà 48. Això són faves comptades, això és la realitat que aconseguirem amb aquesta gent i amb aquest problema tan important, sense cap dubte.

El sistema de finançament. Perdonin, jo és que me'n faig creus, és que no ens ho hem inventat; jo vaig veure el Sr. Mesquida, conseller d'Hisenda, no sé si ho recordaran tots vostès, a la sortida de la reunió, felicitant el ministre d'Hisenda, i és això als mitjans de comunicació reflectit, dient: "*Ha sido un gran acuerdo, felicito al ministro de Hacienda*". Escolti, la seva

obligació és negociar la seva obligació serà aconseguir. Varen aconseguir, jo sí que crec que és un bon acord, varen aconseguir prop d'una dotació addicional de 26.000 milions de pessetes, no és real, és a dir, les xifres que comparteix, que va donar el conseller d'Hisenda, crec que envoltaven els 26.000 milions de pessetes de forma addicional. Bé, què és el que ha passat ara? És que les circumstàncies també modifiquen, clar, des de la transferència de l'any 98 d'educació a la competència d'avui, hi ha un factor que està contemplat en el sistema, al qual vostè, Sr. Sampol, hi ha fet referència, que és l'evolució de la població, clar, per tant no ens podem posar amb les xifres de l'any 98 o amb els esquemes de l'any 98. Nosaltres farem una reclamació seriosa amb base i serà una batalla política, una batalla política que el Partit Popular defensarà davant el Govern de Madrid en el pròxim govern que hi hagi a Espanya per a l'educació fer jugar el fons d'anivellació en base a l'evolució de la població, i a la sanitat la població flotant i els serveis que prestam, cada dia més, a persones que no estan cobertes per aquest sistema de finançament. Serà una batalla, els tendrem a tots vostès devora nosaltres, doncs encantat de poder tenir aquesta ...

Clar, és que si féssim història, clar, és que vostè diu: és que quan vàrem rebre la competència d'educació, nosaltres 45.000 milions; però és que, vostè recordarà unes declaracions del Sr. Crespí que deia que 35.000 bastaven, així ho recordarà. Vull dir, clar, i el Sr. Crespí era el delegat territorial del Partit Socialista.

(Remor de veus)

Bé, escolti, Sr. Sampol, té raó, té raó: jo vaig badar també amb allò de la zona estratègica, vaig badar. Què vol que li digui? Vaig badar jo, varen badar els nostres, però bé, teníem una responsabilitat compartida, lògicament jo era responsable del Ministeri de Medi Ambient, procurava allò meu dur-ho bé, allò dels altres el que podia. Doncs de vegades, clar, aquestes coses te passen. Home, jo crec que s'hauria d'haver defensat des d'aquí, que haguéssim tengut el mateix tractament que Canàries. Bé, doncs això no es va fer, jo els dic que varen badar i vostè mediu: vostè també va badar. Doncs, també vaig badar, què vol que li digui, reconec la meua part de la responsabilitat i ara, almanco, ho corregirem, i ara hem aconseguit que la ministra de Sanitat ens introdueixi a la llei el mateix reconeixement en matèria de sanitat que tenen les Illes Canàries. Pertant, almanco nosaltres expiarem la nostra culpa.

Les incineradores, que era per tot allò de les vaques i tot això que li va proposar la consellera, primer les hi vaig oferir al Sr. Morro, la finançació a fons perdut. El Sr. Morro ho va passar a la consellera de Medi Ambient, però vull dir que vàrem oferir un conveni de finançament a fons perdut d'incineradores, per resoldre aquest problema. La qüestió és que, desgraciadament, no es va poder dur endavant.

Miri, de les depuradores li diré una cosa, el pla de xoc no és un pla de xoc de neteja que, per important que sigui, hi han de tenir una participació fonamental els ajuntaments, etcètera; no, no m'ha entès bé vostè: el pla de xoc és que el convit que facem una auditoria de l'estat de les depuradores i del que s'ha invertit en depuradores aquests quatre anys i quin és l'estat en què es troben les depuradores. Clar, és que això és mediambiental, el que passa és que això no es veu i això, com que no es veu, no dóna vots; però aquesta inversió és tant o més important que comprar una finca, tant o més important. Invertir en depuració

d'aigües; i a Palma, afortunadament, des del Ministeri de Medi Ambient, amb un projecte que, per cert, a més, vostès s'hi oposaven, no sé si ara han canviat d'opinió, aquest problema s'ha resolt, perquè es fa una nova depuradora; s'estan invertint des del Ministeri de Medi Ambient més de 4.000 milions de pessetes per fer una depuradora nova a Palma, a Sant Jordi, i que esper que estigui acabada aviat, perquè crec que deu estar bastant avançada, i jo esper que pugui resoldre aquest problema que efectivament deu existir a l'antiga.

Miri, hi ha coses que són recurrents, jo ho deia avui de mati, la diferència d'aquest debat amb els debats de fa quatre anys és que vostès, senyors de l'oposició, ja han estat aquí i per tant tenen responsabilitat, i no és el mateix Arnau que Mestre Arnau. I ho dic perquè hi ha debats que són recurrents, hem estat quatre anys que ningú no ha sentit parlar del tot inclòs, ningú; no n'hi havia? Ara jo els pos unes missions: oi que tornarem sentir a parlar de *manteros*?

(Remor de veus)

I hem sentit a parlar aquests quatre anys de *manteros*?

(Remor de veus)

No n'hi havia? Estan quatre anys, desapareixen i tornen sortir. Aquest és un problema que amb la mesura i amb la importància que tenen els hem de resoldre, perquè ens preocupen, lògicament, però insistesc, tampoc no s'han fet massa coses aquests quatre anys per arreglar aquestes coses.

Miri, la diferència de Campos amb la resta de pobles és que Campos ho vol. els ciutadans de Campos, majoritàriament, se senten agreujats i volen un projecte que compensi el greuge històric, ho volen. És una diferència bàsica, hi ha altres pobles que no ho voldran, tal vegada ho necessiten més, però no ho volen. Perfecte, cap problema! I que hi ha altres pobles que també probablement s'hi hagin de fer coses d'aquestes, doncs tal vegada, o d'una altra manera, no d'aquesta, sinó d'una altra manera, d'acord, però el que està clar és que hi ha un greuge comparatiu amb Campos i que el compromís és de resoldre-ho.

Miri, el cercle torna ser el mateix, el mateix de fa quatre anys, ara tot el que nosaltres feim és construir, és edificar, és acabar amb el territori. Escolti, no, el debat del territori ja l'hem tengut i el tenim quan vulgui; ho decideixi el territori, se'n vagi al Consell de Mallorca i vostè negociï i s'apunti al consens d'un Pla territorial. No hem de donar més voltes, s'ha de dir d'una vegada pertotes quin és el consens del model territorial que es vol i punt. Es podrà fer el que es podrà fer i no es podrà fer el que no es podrà fer. No hi ha més edificació, no hi ha més urbanitzacions, es faran les que el Pla territorial permet i aquest Pla territorial ha de tenir el major consens possible.

Si tot el que els pagesos han d'esperar per al seu futur és el que han tret de l'ecotaxa, estam ben arreglats. 75, de 7.000, poca cosa, poca cosa.

Miri, les carreteres que nosaltres hem fet, que nosaltres ens hem compromès a fer amb el pla de carreteres ...

(Remor de veus)

..., no, encara no les hem fetes, però les farem, són les carreteres que estan al nostre programa electoral. Si és que l'avantatge és que enganyam ningú, no ens hem amagat mai de dir quines carreteres faríem. Jo li enviaré a vostè el nostre programa electoral, vostè ho veurà i li explicaré quines carreteres volem i a quines carreteres ens hem compromès.

I Sr. Sampol, me permeti una broma, distesa, per acabar aquesta intervenció amb vostè, m'escolti un segon. Vostè ha acabat amb una referència que era el camí de Son Flor, de l'ase, no? Bé, miri, almanco a Son Flor, al final varen tirar l'ase, però almanco varen tenir camí; però hi ha una cosa més important, escolti, i a Petra, l'ase que varen tirar que anava per instint o amb una pastanaga del PSM?

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Les voltes que feia a Petra, per on anava, o no feia voltes a Petra, o no hi va haver modificació del tren a Petra, l'ase per on anava? Bé, per seguir la seva broma.

Sr. Antich. Ponts de diàleg, perfecte, agraeisc les seves paraules en aquest sentit. La nostra voluntat, Sr. Antich, és molt clara, és la d'aplicar un programa electoral, que per això ens han triat els ciutadans. Pertant, totes aquelles qüestions allà on ens puguem trobar, allà on puguem coincidir, lògicament seran punts de trobada i jo crec que seran punts absolutament aprofitables.

M'ha fet gràcia, perquè vostè me diu que mai no s'havia acceptat una competència vinculada a un sistema de finançament, quan el Sr. Sampol, cinc minuts que vostè s'havia aixecat i se n'havia anat, i el Sr. Sampol me deia: això que te va passar sanitat, te va passar tu exactament igual en educació. Bé, però és igual, no és més que una anècdota. El que sí és important és que crec que l'evolució i la situació ha canviat, per tant crec que efectivament hi ha hagut una evolució tant a la població subjecte a la competència d'educació, com els són els usuaris del món de la salut, que en aquests moments ens donen possibilitats de fer un plantejament seriós, de demandar una millora d'aquest finançament, lligat a aquests dos serveis tan importants i tan bàsics.

Clar que hi ha convenis, és que jo no tenc cap interès a defensar ningú i sobretot ningú que no sigui el nostre govern; clar que existia una fórmula generalitzada d'uns convenis de carreteres que es varen fer gràcies, en el cas de les Illes Balears, a un règim especial que establia unes condicions específiques d'insularitat que necessitaven una inversió en carreteres, quan no eren carreteres d'interès general, compassava a la resta de la península, com ens recordava sovint el Sr. Borrell, quan ens negava aquest conveni. No, no, aquest conveni és un conveni generalista i establia unes condicions d'infraestructures, de carreteres ràpides i segures. Clar que hi caben els desdoblaments dins un conveni d'aquestes característiques, però uns desdoblaments amb unes característiques tècniques que han de ser les mateixes a tota Espanya. De fet, li record que en el seu conveni hi havia un desdoblament, el desdoblament de la Universitat, li he dit abans, sí que existien els desdoblaments. El que no podem esperar -insistesc que estic convençut que això era una imposició, que no era seva, sinó que era una imposició dels seus socis de govern-, el que no ens podem esperar és que ens financin un projecte de desdoblament on vostè posa de

Palma a Manacor una rotonda cada dos quilòmetres, perquè la gent, efectivament, vagi poc a poc i s'aturi a cada rotonda; clar, és que això no és un projecte de carretera ràpida, vostè no se'n pot anar a Madrid, d'una forma seriosa, a plantejar un desdoblament amb una rotonda cada dos quilòmetres, perquè clar, no entrarà dins aquest esquema.

Jo crec, amb tot el respecte, que per fer declaracions dolentes a Alemanya i defora es bastaven vostès tot sols, no necessitaven ningú més, vostès tot sols s'han bastat, desgraciadament, per donar notícies negatives, que jo crec que és un error perquè ha perjudicat la nostra imatge notablement.

Miri, nosaltres, quant a les transferències consells insulars, pacte local, perfectament, no hi ha cap problema, el que posa el nostre programa electoral, de punt a pa; tampoc no hem enganyat absolutament ningú, sap vostè que hem defensat el pacte local, el vàrem defensar durant la passada legislatura, tenim uns compromisos amb els consells, per tant, nosaltres complirem aquests compromisos escrupolosament.

Escolti, clar que hi ha regles, i jo li demanaria que no fes un estereotip d'un plantejament en el qual jo pos l'èmfasi, en el que ha de ser una societat civil forta, una societat civil que és capaç de gestionar adequadament una economia com la nostra, molt millor que l'Administració pública; d'això no me faci un estereotip dient que jo no vull regles i que vull un país absolutament fora de qualsevol intervenció pública. Jo mai no he fet aquest plantejament, insistesc, crec que està absolutament desfasat aquest plantejament; el que vostè entendrà que, probablement vostè posa la càrrega cap a un costat, i jo la pos cap a l'altre, jo crec que el reequilibri, la redistribució de la riquesa, la correcció dels desequilibris socials són realment el paper de l'Estat i simplement el sector públic ha d'actuar allà on no pot actuar la societat civil. Però allà on la societat civil pot actuar, la societat civil ha d'actuar, perquè, entre d'altres coses, tendrem una administració més petita, tendrem menys impostos i crec que defensarem millor els nostres interessos i sobretot els llocs de feina i la capacitat de crear riquesa en aquesta terra.

Esper, esperam, lògicament, que vostè ho entendrà, perquè vostè hi ha passat de puntetes, que ens donaran una explicació respecte de la indemnització del camp de polo, lògicament. Clar, insistesc, 32 projectes, ens han de dir per què d'aquests 32 projectes que reclamen indemnitzacions vostès en trien dos i no trien els altres 30, i després ens han d'explicar per què a uns senyors els paguen 180 milions de pessetes, sense que aquests senyors renunciïn als seus drets edificatoris i a posar plet a l'administració; a canvi de què hem pagat i perquè aquests 180 milions? I per què això no es va fer públic? Per què això no es coneixia? I per què això es va amagar?

Mirin, jo tenc la temptació, no importa que m'ho digui avui, però estic segur que qualque dia m'ho dirà, segurament que sí perquè estava en el Consell de Govern, si la resta de socis d'aquest govern es varen assabentar d'aquest pagament; qualque dia, mirant-me als ulls, m'ho haurien de dir, si estaven al corrent d'aquest pagament que s'havia fet.

(Rialles, alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

(Remor de veus)

Li faré entrega, Sr. Antich, del certificat que m'acaba de passar la consellera, dirigit al director general d'Ordenació del Territori; assumpte: expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial de la classificació coma sòl rústic del sector, no sé què, de Campos: "En relació a la sol·licitud d'informe sobre l'expedient de l'assumpte de data 7 d'octubre, pel que fa als aspectes concrets que s'esmenten i atesos els antecedents documentals que es troben a les dependències d'aquesta direcció general, cal informar el següent:

a) L'expedient de responsabilitat patrimonial a què es refereix la sol·licitud d'informe no ha estat instruït a aquesta direcció general.

b) La participació del personal adscrit a aquesta direcció general en la instrucció de l'esmentat procediment es va limitar a l'emissió de dos informes per part del cap del servei d'Ordenació, de dates 31 d'octubre del 2000 i setembre del 2001.

c) No consta a la direcció general que s'hagi tramès pel Secretari General Tècnic l'acord del Consell de Govern, de 4 d'abril del 2003.

d) No consta tampoc a aquesta direcció general ni l'original ni còpia de l'expedient.

e) Tampoc no consta cap document referit a la interposició d'un recurs contencioso-administratiu contra l'acord del Consell de Govern, de dia 7 d'abril del 2003.

Palma, 7 d'octubre. Firmat: el cap de servei d'Ordenació del Territori i el cap de secció d'Ordenació del Territori."

(Remor de veus)

Conclusió: Sr. Antich, nosaltres volem, coms'ha dit ja avui de matí, per part de la presidenta del Consell de Mallorca, i jo mateix, oferir solucions al llarg d'aquesta legislatura; volem ser capaços de resoldre els grans problemes que tenen els nostres ciutadans. El problema més important que tenen els nostres ciutadans que és el problema de la feina, d'un lloc de feina, de l'ocupació a aquestes illes ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

... i els problemes de les infraestructures que necessitam per resoldre aquelles qüestions que es poden convertir en un perill de cara al nostre futur. Les nostres carreteres, el nostre transport, el nostre problema d'energia, el nostre problema d'aigua, el nostre problema de fems, la nostra indústria, la nostra agricultura, el nostre comerç, recuperar la imatge turística i, en definitiva, fer que l'economia funcioni per millorar la nostra qualitat de vida. Nosaltres això ho volem fer complint amb la nostra responsabilitat i des d'una actuació, com crec que hem fet aquests cent dies, pragmàtica, de bones relacions, d'un oferiment de diàleg i d'enteniment, tant als agents socials, als agents econòmics, com naturalment a la resta de partits polítics.

I en aquest sentit, crec que podem intentar tenir punts de confluència al llarg d'aquest temps. Jo estic satisfet, Sr. Antich, i li dic amb tota sinceritat, estic satisfet perquè crec que nosaltres complim amb la nostra responsabilitat i que avui ens podem presentar aquí, a aquest debat de l'autonomia, cent dies

després, amb una part important de la feina que ja està començada i amb un equip, amb un govern que dóna forma cohesionada i amb un pacte de governabilitat que enllesteix les grans qüestions d'aquesta comunitat. Però és que, a més, veig amb cert escepticisme que per a vostès, Sr. Antich, no ha passat res, hi ha hagut unes eleccions, hi ha hagut uns resultats electorals, crec que els ciutadans han expressat la seva opinió en aquests resultats electorals, i pel que es veu no ha passat res. Per tant, si no ha passat res, per a nosaltres perfecte. Nosaltres sí que hem escoltat quina és l'opinió dels ciutadans, a nosaltres sí que ens preocupa saber quins són els deures que ens han posat els ciutadans i ens dedicarem, insistesc, amb un clima d'establir ponts, d'enteniment i diàleg, a fer aquesta feina i a complir amb la nostra responsabilitat de no decebre aquests electors i aquests ciutadans que tant esperen de tots nosaltres.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per un temps de deu minuts, el portaveu del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Huguet. Bé, era per veure si estava atent vostè.

(Rialles)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Només recordar-li que estic en el torn encara de trenta minuts i sense començar. I efectivament estava molt atent, perquè a nosaltres no ens han adormit, no ens han agafat adormits, hem escoltat i hem entès tot el que s'ha dit aquí en aquesta cambra.

Però, Sr. President, m'ha canviat un poc la intervenció que tenia preparada, jo ara estic preocupat, perquè estic segur que el Sr. Diéguez no s'és resistirà a aguantar aquesta intervenció o ja sortirà de fora tot d'una a haver de posar un plet als Jutjats -se n'ha anat, segur, després del que vostè ha dit ha anat als Jutjats, segur.

(Aplaudiments)

Però li diguin que el calmin, que no ho faci, que esperi.

Bé, bromes a part, president, he de començar aquesta intervenció donant-nos l'enhora bona perquè ara es dóna la sensació d'estar governats; ara entenem nosaltres, els ciutadans de les Illes Balears senten que hi ha un govern que es preocupa per les seves necessitats reals, que parla de les seves inquietuds, que intenta cercar solucions realistes als seus problemes i, a més a més, manté, tema importantíssim, la unitat necessària perquè la seva acció sigui ràpida i efectiva. Enfront de certs debats, de vegades estèrils i buits d'idees i de contingut no massa clarificador, i de debats en els quals no sabem quin és el model que es proposa, aquí nosaltres tenim la responsabilitat que hem de governar amb seny, tenim la responsabilitat que la societat estigui tranquil·la, tenim la responsabilitat de cercar sortides al futur dels nostres conciutadans i tenim la responsabilitat que la majoria dels ciutadans d'aquestes illes se sentin identificats amb

el model i amb les propostes que nosaltres, avui i aquests dies, hem fet en aquesta cambra.

Per tant, Sr. President, no ens dedicarem a parlar d'utopies; les utopies, de moment no solucionen gaire cosa, en podem parlar però les han de deixar sempre després de cobrir una sèrie de necessitats. Quan tot funcioni com un rellotge suís, quan les infraestructures estiguin a ple rendiment, quan les carreteres donin unes bones comunicacions ràpides i segures, quan la sanitat vetlli per la salut dels residents i dels visitants, quan els drets dels ciutadans estiguin garantits, quan l'educació i la cultura visquin en un clima de llibertat. Sr. President, senyores i senyors diputats, és molta la tasca que ens espera a realitzar en els propers quatre anys, per fer efectiu el nostre avui, no programa, sinó ja real projecte polític el qual tenim l'obligació d'executar al llarg d'aquests quatre anys. Per tot açò, Sr. President, el nostre grup l'anima i l'encoratja a dur endavant una sèrie d'actuacions bàsiques i imprescindibles, me'n deixaré moltes, però intentaré sintetitzar-les només en vuit.

S'ha d'elaborar un pla de sanejament i depuració d'aigües residuals per tal de dotar cada una de les estacions depuradores de les Illes Balears d'aquelles infraestructures i tractaments que garanteixin una millor qualitat de l'aigua, incloent i generalitzant el tractament terciari.

En el tema de la seguretat, principalment els mesos d'estiu ha de ser un dels principals objectius a assolir per part del Govern de la nostra comunitat. Per açò, des del Grup Parlamentari Popular l'encoratgem, Sr. President, que faci tots els esforços necessaris per destinar recursos a tal objectiu.

Quant a la salut, pensam que és del tot necessària la creació del Defensor del Pacient de la comunitat autònoma, així com elaborar la normativa sanitària pertinent que garanteixi un temps màxim d'espera a l'atenció sanitària.

És necessari modificar el pla sectorial energètic de les Illes Balears, per garantir, amb tota seguretat, el proveïment energètic als ciutadans de les nostres illes.

Pel que fa a l'ensenyament i atesa la necessitat d'una millor distribució de places escolars dels centres públics i privats de la nostra comunitat, vos sol·licitam que emprengueu una revisió del mapa escolar i fer les correccions que calguin, en el termini més breu possible.

De les infraestructures, simplement execució immediata del Pla de carreteres, que heu negociat, que heu renegociat de totes aquelles obres que hagueu inclòs.

Quant a la Llei de règim especial de les Illes Balears, ha de ser l'instrument vàlid, és l'instrument vàlid i és l'instrument que vostè, Sr. President, no solament s'hi ha compromès, sinó que, a més a més, amb molt d'orgull, pot dir que va ser el seu progenitor, va ser el seu pare d'aquesta criatura, l'han de desenvolupar perquè és el nostre instrument d'un equilibri i d'una igualtat amb la resta de territoris d'Espanya.

I finalment, el fet migratori, aquest fet que tant ens preocupa no el podem treure del lloc en el qual aquesta cambra, amb molta responsabilitat va actuar; simplement, Sr. President, han de desenvolupar el pla que va ser aprovat per unanimitat. I

si aquest pla d'immigració va ser aprovat per unanimitat és una d'aquestes coses que tota la cambra s'hi sentirà compromesa.

Pertant, Sr. President, quan açò estigui garantit i solucionat, llavors podrem començar a parlar de filosofies i utopies. Perquè aquesta és la diferència, per a nosaltres aquestes necessitats són necessitats urgents i exigeixen solucions urgents; per a d'altres, açò irremediament tenen meres utopies, objectius que es trobaven molt enfora, ja que s'havien de debatre, i ho entenem, entre sis o set grups que formaven el govern del pacte, i intentaven, segur, amb tota la bona voluntat d'arribar a acords, però com que cadascú tirava mà del seu programa els problemes s'eternitzaven, no hi havia solucions, voluntat pot ser que sí.

Acords? Pocs, si miram els resultats, qualcú ha dit que en varen prendre dos: el primer de tots que varen aconseguir per unanimitat, és que quan plantejaven una qüestió, la resposta era: ah sí, au idò; i l'altre acord és que, de vegades, quan no es veia clar, dèiem: a veure, mira, ja veurem. Clar, amb aquesta unanimitat i amb aquests dos acords els problemes s'eternitzaven, quedaven damunt la taula si n'hi havia i no se solucionava. Açò va provocar que perdéssim el lideratge del sector turístic, açò va provocar que no hi hagués en infraestructures, excepció feta en un camp molt concret que és infraestructura educativa, i el Partit Popular en aquest moment es troba en una situació, que aquests problemes, que amb quatre anys no han estat solucionat, se'ls ha de donar solució.

I per açò estam aquí. Jo crec que avui hi ha hagut comportaments en certa manera agosarats, de voler passar balanç de la legislatura passada, quan el balanç que s'ha de passar és quina és la proposta feta? Quines són les realitzacions ja executades en el dia d'avui, després d'aquests cent dies? I quin és el projecte de futur que vostès o vostè ens acaba de proposar?

Avui, vulguis no vulguis, els ciutadans posen en un platet de la balança l'actual situació i a l'altre platet la gestió dels darrers quatre anys; hem d'agrair de totes maneres, President, la seva noblesa i elegància a no entrar en un debat comparatiu i a la benevolència de no fer una enumeració del que s'ha fet amb tres mesos i del que es va fer o es va deixar de fer en els darrers quatre anys.

Sobre el passat immediat veig clarament, Sr. President, que vostè segueix aquella màxima o aquella norma d'aquell clàssic castellà del segle d'Or: "*Presto soy a callar aunque hablar pudiera*". Per açò, President, heu fet bé a posar aquests quatre anys en parèntesi, en el capítol del *debe* i a partir d'ara mirar cap endavant i anar per feina. Vostè ha aconseguit, potser que a qualcú açò li soni a broma, però li deim ben seriosament, vostè ha aconseguit ser el president de tots els ciutadans de les Illes Balears, dels que l'han votat i dels que han votat el programa del Partit Popular que vostè lidera, però també de la resta de partits polítics que eren entorn d'aquell invent que es va anomenar pacte d'esquerres. Intentaré demostrar aquesta afirmació: contem les cròniques periodístiques, perquè jo, la veritat, no hi era, que quan els membres del govern se n'adonaren que vostè era el candidat a presidir la llista del Partit Popular, se sentiren crida d'alegria allà, a la Plaça *Atarassanes*; alguns exagerats diuen que ho varen celebrar amb escuma i bombolles de cava i que si els canons de Sagra haguessin estat en perfecte estat, haguessin sentit *salvas de ordenanza*.

(Rialles i aldarull a la sala)

La coincidència entre els membres del Consell de Govern, açò està en els diaris, era unànime amb el fet del seu nomenament. Cita literal: "És el millor candidat que mai havíem pogut somiar". I afegien: "Per al pacte és el candidat que havíem desitjat". Enhorabona. I així ho digueren diferents declaracions també posteriors, a les diferents entrevistes dels diferents líders dels diferents grups que formaven aquest govern. Au idò, brou, tassa i mitja. Vostè té avui el privilegi de dir que és el president, elegit per majoria absoluta, però a més a més també té el privilegi de ser el president desitjat i esperat per tots els grups del pacte d'esquerres.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Enhorabona, Sr. President! Enhorabona a aquest gran èxit d'aquest pacte per haver aconseguit el seu objectiu.

(Rialles)

Constatada aquesta realitat, el balanç de la seva activitat, Sr. President, és intens, perquè amb tres mesos de gestió vostè ha desbloquejat una sèrie d'assumptes que feia temps que estaven pendents. Jo estic convençut que en el proper debat vostè i el seu govern, d'aquí un any, podrà demostrar amb proves que som capaços de complir els compromisos als quals ens hem compromès, a pesar que tinguem la caixa buida, a pesar de tot açò, estam convençuts que aquestes inversions compromeses duran endavant.

Sembla una contradicció caixa buida i inversions. I d'on treurem els doblers? Ho veurem molt prest en el projecte de pressuposts. En bona part han de venir, i vostè ja ho ha avançat, de l'estalvi de la despesa pública i d'un ús adequat dels recursos propis. I d'altre, si fos necessari, que també es va anunciar, d'un endeutament acurat, amb finançació també externa a les inversions noves. Tot açò ha de ser possible per dur endavant aquests grans projectes pendents. Aquest tema crec que és una bona pauta a seguir, i hem de seguir aquell savi consell que donà Sant Ignasi de Loyola, sí, el dels exercicis espirituals, quan deia: "*Hay que hacer lo que se deba aunque se deba lo que se haga*". No és un simple joc de paraules, Sr. President, ni és una convidada a la banca rota econòmica ni és una exaltació de la despesa exagerada, tot el contrari, convida a fer un ús adequat de les possibilitats d'endeutament i convida a fer el que s'hagi de fer, el que faci falta, no altres coses.

Sr. President, també heu fet bé a no destapar els comptes de l'etapa anterior, ja que, com li vaig dir, nosaltres responem aquí i ara dels cent primers dies de govern i no de l'herència rebuda. Per açò reiter una vegada més el que varen dir, ja també en aquesta tribuna, els ciutadans ens han donat a les nostres mans la noble i gran responsabilitat de fer el present i projectar el futur. Realment el futur no existeix com a tal, però si les accions de govern encaminades a millorar la societat dels nostres fills no es duen a terme en el present no hi ha futur. Sr. President, aquesta és la vostra responsabilitat, la responsabilitat de complir els compromisos. I aquesta és també la nostra responsabilitat com a grup parlamentari, de donar suport a aquest govern; si treballam així, no hi cap, cap mica de dubte que d'aquí quatre recollirem els fruits.

Ja ho hem vist d'una manera clara, que aquells que no es marquen objectius clars de cara als ciutadans, tenen el perill de caure en una total i absoluta apatia. I tot açò no seria bo ni per a nosaltres, ni molt manco per mantenir una comunitat viva, desperta, inquieta, imaginativa, capdavantera del progrés econòmic i del progrés i benestar social.

President, per governares necessita tenir el valor de defensar les pròpies conviccions i vós l'heu tengut i ho vàreu demostrar, no solament les conviccions, sinó que vàreu dir les coses d'una manera clara, sense trampes i sense enganys. Nosaltres coincidim amb el que deia aquell il·lustre pensador liberal, Julián Marías: "*Nunca se ha de intentar contentar a quien no se pueda contentar*". Però sí s'ha de governar per a tots, amb connexió amb tots, sense exclusions prèvies, cercant sempre el bé majoritari i sense caure en falsos voluntarismes d'intentar contentar tothom, ni tampoc en un despotisme il·lustrat de governar tot per al poble però sense el poble.

President, tampoc vos deixeu endur per escrits dels més renouers, ni entreu en el joc dels que tenen poc a oferir; no es deixi dur per als qui no tenen un discurs coherent d'unitat interna, perquè si no arriben a acords entre ells, compoden tenir un discurs coherent a oferir a la nostra societat. La nostra societat i els nostres ciutadans tenen dret a saber si el grup majoritari del pacte o el pacte en la seva globalitat, està per al projecte pseudonacionalista de Maragall o per al projecte d'una Espanya inequívoca amb respecte a les peculiaritats dels seus pobles que propugna el Sr. Bono -perquè del Sr. Zapatero ja ho sabem, a Catalunya manual Maragall; a Castella-La Manxa, manual Bono. No, no, aquí per quin projecte estam? La nostra societat té dret a saber si es dona suport a la tolerància en el tema de la llengua, tot i defensant, com molt bé ha dit, que no qüestionam la nostra unitat, però sí volem reforçar les nostres modalitats. És que qualcú qüestiona l'ensenyança de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, a les escoles i instituts? Ningú. És que qualcú no sap ja d'entrada que acabar el batxiller vol dir acabar amb suficiència en el coneixement de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears? Ningú. És que no s'enganya ningú, el que volem posar és un marc de llibertat i d'igualtat on la llengua sigui un vincle d'unió i no un vincle d'exclusió.

Hem de saber també, Sr. President, que aquests quatre anys intentaran, per tots els mitjans suficients, ressuscitar una vegada més el pacte. Però jo li dic una cosa, l'acta de defunció del pacte no està feta ni està firmada, persisteix, la idea està dins el subconscient, hi és. Perquè han renunciat a l'alternativa per ells mateixos a un govern unit i a un partit unit, com és el Partit Popular, i saben que l'única alternativa és mantenir viu, encara que aquí vulguin dir que no, aquest esperit del pacte. I no ens poden enganyar, aquest era l'esperit a exportar a la resta d'Espanya si hagués funcionat a les Illes Balears. I aquest ha estat el toc. Per tant, nosaltres vius, com me deia mon pare, al cel sia: Joanet, vius i orella dreta.

(Rialles)

Doncs, açò és el que hem de fer, hem d'anar vius.

Amb aquests tres mesos President, el Govern i el grup parlamentari que li dona suport, han començat d'una manera clara a tornar exhibir, sense complexos, sense temors el

programa del sí; exhibir tal com som, amb claredat, amb honestat, amb transparència, sense arestes o caps de cantons el que li vulguin dir, el programa ha d'anar endavant, el programa s'ha de complir. I no solament avui ja són paraules que el programa ha d'anar endavant i s'ha de complir, sinó que ja són fets: decisions tan importants com l'ecotaxa o la modificació de les DOT ja s'han duit al Parlament. I no s'han duit per un capritx del moment, sinó d'una anàlisi i un estudi seriós i rigorós dels efectes perniciosos d'aquestes dues mesures. I per tant, una mesura sàvia de tot governant és que aquella decisió que causa més perjudicis que beneficis a la societat, s'ha de llevar d'enmig. I l'ecotaxa que es va implantar a les Illes Balears és com l'impost de Vespaciano, aquell emperador romà que va posar un impost als comerciants jueus perquè eren jueus, i com que necessitava doblers, doncs gravarem només els comerciants jueus, açò a l'imperi romà. Què li va passar? Que se'n van anar tots, banca rota, caiguda i va ser un desastre; un dia ho explicarem, i açò és que hagués passat aquí, tal vegada els havíem d'haver donat i recomanat aquesta lectura del que va passar amb el cobrament d'aquest impost.

El govern del Partit Popular que vós presidiu, President, està compromès a recuperar aquest lideratge i vostè ahir ho va dir d'una manera molt clara. Miri, nosaltres ens prenem el tema del turisme i de la recuperació d'una manera almenys seriosa, almenys rigorosa, no volem fer ni escarni ni befa, però sí que ens preocupa moltíssim veure que l'altre dia, qui era el cap pensant del pacte, a un mitjà de comunicació feia befa de les solucions que en matèria turística empenia el Govern de les Illes Balears, qui era el cap pensant del govern en feia befa. Però no solament açò, el mateix personatge, persona, personatge de persona, o sigui, ho dic amb tot el sentit noble de la paraula, a un altre article, ni més ni manco que es va atrevir a titllar l'anterior president del govern de *caperucita roja*. I als que no estaven d'acord amb la *caperucita roja*, que era el Sr. Antich, els anomenava bèsties peludes, King-Kong o *lobo feroz*. Nosaltres açò no ho farem mai, tenim tant de respecte a les persones, a l'anterior president, que encara que no fos el nostre president, nosaltres mai no li direm *caperucita roja*, era el nostre president. És impresentable aquesta situació.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Consideram, President, que s'ha de deixar clar quina ha de ser l'actuació també de cara al futur. I com que ja és tard i m'han demanat brevetat i sé que se m'agrairà, només tres consideracions: la primera de totes és que els ponts de diàleg, que no és verque vostè va rompre, sinó que vostè va posar i va reiterar ahir, però que és fruit que aquests ponts ja van ser posats abans d'aquest debat, perquè vostè es va reunir amb tots els caps de l'oposició o amb tots els líders de l'oposició, abans de venir a aquest debat, i consellers ja s'han reunit amb altres membres d'altres grups parlamentaris per arribar a acords, que aquests ponts de diàleg no se rompin. Nosaltres tenim molt clar que hem de cercar una consciència col·lectiva del que actualment s'anomena la civilització de valors. Nosaltres tenim molt clar quins són aquests valors i aquests valors, a títol enunciatiu, són: l'esforç, la generositat, la lleialtat, la feina ben feta, la constància, la solidaritat, i l'esperit de comunitat, sentir allò nostre tan propi que ens sentim orgullosos d'allò nostre, ho faci qui ho faci si està ben fet. Es tracta, en definitiva, de fer de la política un servei permanent als interessos i necessitats dels

ciutadans. Es tracta, Sr. President, de posar en pràctica diària el decàleg de valors que inspiren la nostra acció política, la nostra ideologia política i que no són altres que, primer, moderació i diàleg; segon, confiança i aconseguir estabilitat social; tercer, lleialtat amb el model constitucional i estatutari; quart, coherència amb els principis, amb els valors i amb els compromisos; cinquè, projecte de futur i de progrés encaminat en benefici dels ciutadans; sisè, respecte a les regles institucionals; setè, compliment del nostre programa electoral; vuitè, actuar amb responsabilitat; novè, unitat interna, que és la millor garantia i el que els ciutadans aprecien més, i desè, un projecte sòlid i coherent.

No és poc tot açò President, però és el que esperen els ciutadans de nosaltres. Nostra és la responsabilitat de no decebre'ls.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyor portaveu, jo vull acabar pel final, acabar agraïnt-li el to de les seves paraules i dir-li que he pres bona nota de totes aquelles recomanacions que dins el sentir del grup que dóna suport al Govern d'aquesta comunitat autònoma, vostè m'ha assenyalat al llarg de la seva intervenció. I vull començar pel final dient-li que no passicura, que estic convençut que amb aquest govern i amb aquest grup que ens dóna suport, no decebrem els ciutadans d'aquesta comunitat, perquè tenim una oportunitat històrica per a no decebre aquests ciutadans i tenim una oportunitat magnífica per resoldre, per respondre amb fets i per resoldre aquests problemes que avui ens plantegen reptes de futur.

Perquè tenim un govern cohesionat, hem tengut la confiança majoritària de la població d'aquestes illes, i això és el més important. Ara el que tenim és l'obligació i la responsabilitat de fer les coses bé. I jo deia ahir a la meua intervenció, que la diferència bàsica inicial d'aquest govern amb el que hem tengut a la passada legislatura, precisament era aquesta, la possibilitat de tenir un govern cohesionat, un govern que té les seves fites molt clares, que té molt clar quins són els seus objectius els compromisos d'aquest pacte de governabilitat amb Unió Mallorquina i del seu programa electoral i que és el que esperen els ciutadans que fem. I per tant, els ciutadans ens passaran comptes, ens passaran comptes si ens seguim i continuam perdent en debats estèrils que efectivament suposin una tornada al passat, en aquests moments els nostres ciutadans crec que no volen aquests debats estèrils, sinó que exigeixen una política de fets, de realitats, de gestió que es vegi, perquè l'important és que es vegi, que es vegi i que aquests fets al final ens acabin donant la raó, com estic convençut que així serà.

Pertant, amb aquestes qüestions que vostè ha apuntat, amb la que ens correspon a nosaltres per matèria competencial, com

són les que afecten el transport o els recursos hídrics o les carreteres o el tema de l'energia o les dues competències bàsiques que afecten el servei de la sanitat, de la salut i el món de l'educació, com aquelles altres, com és la seguretat que, sense cap dubte, ens afecta i ens preocupa i que, des de la part d'aquest govern, ja li puc anunciar que pròximament crec que tendrem notícies de projectes de col·laboració amb l'Estat i amb l'Administració central; i que, juntament amb aquesta mesura que jo he pogut anunciar avui que es durà a la pròxima llei de mesures d'acompanyament del pressupost de l'Estat i que introduirà ja aquest procés de reconeixement del plus d'insularitat de tots els funcionaris, exactament igual que passa a les Illes Canàries, puguem resoldre aquests problemes de dotació d'efectius també en el camp de la seguretat de l'Estat.

Prenc nota d'aquestes recomanacions, tant en matèria de salut com el pla sectorial energètic. I simplement, dir-li, senyor portaveu, que efectivament estic convençut que seré, perquè ho vull ser i ho represent, el president de tots. Jo estic segur que si feim simplement allò a què ens hem compromès, si nosaltres som capaços de resoldre aquests grans problemes que avui són els que ens afecten a tots; si sabem que l'ocupació, la feina, la garantia d'una economia que funcioni i pugui garantir la nostra qualitat de vida des de la sostenibilitat, des del respecte al medi ambient, si aquesta és la nostra prioritat política i aquestes infraestructures les podem dur endavant, amb l'ajuda d'aquest grup, estic segur que no decebrem.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, se suspèn la sessió a les 21.07. I record a tots els grups parlamentaris que tenen 30 minuts per presentar les resolucions a la Mesa de la cambra.

I demà començam a les 11.00 del matí.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma